

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

XXI. ÉVFOLYAM

9. SZÁM

1976. SZEPTEMBER

ÁRA: 60 FILLÉR

Sajtótájékoztató az ötéves tervfeladatokról

Horn Dezső miniszterhelyettes, a Posta vezérigazgatója szeptember 1-én sajtótájékoztatót tartott, amelyen ismertette a Magyar Posta V. ötéves tervfeladatait a sajtó képviselői előtt.

Elemmezte azt a nagy arányú forgalomfelfutást, amely évről évre nagyobb feladatokat ad a postásoknak. Az évtized végére például, az előzetes tervek szerint a Posta már 40 millióval több levelet fog kézbesíteni. 12 millióval növekszik a csomagok, 10 millióval a postautalványok forgalma. Ugyanilyen arányban növekszik a hírlapforgalom is, öt év alatt mintegy 100 millióval, úgy hogy 1980-ban a hazához szállított hírlapok száma elérni az 1,3 milliárdot.

Horn Dezső elmondta, hogy mindezek az elvárások együttesen jelentékeny fejlesztést is követelnek a Postától. A teljesítmények növelését háromnegyed részben a termelékenység és a hatékonyság fokozásával, a még jobb munka- és üzemszervezéssel, negyed részét pedig létszámfejlesztéssel oldja majd meg a Posta.

Az állásfoglalás-fejlesztésre kapott 13,7 milliárd forintból a helyi távbeszélőszolgálat bő-

vítésére például 5,2 milliárd jut. Öt év alatt több mint 200 ezer előfizető kap telefont. Az igények ennél azonban jóval magasabbak lesznek, s így e téren — a telefonra várók ki-elégítése terén — nem tudunk nyújtani annyit, mint kellene. A következő években a leg-sürgetőbb feladat e téren a szolgáltatás megbízhatóságának helyreállítása, a rekonstrukciós munkák növelése. Mindezeket összegezve: az V. ötéves tervben további 50 helység kapcsolódik be az automata távhívó rendszerbe, valamennyi megyeszékhely is, s a tervek szerint valamennyi európai szocialista országgal megvalósul a kétoldali előfizetői távhívás.

A rádió- és tévéadók felújítására, fejlesztésére, építésére szánt 2 milliárd forintból határidő előtt, hamarosan elkészül a solti nagvadó, bővül az URH-sávú adóállomás is, s újabb tv-átvitelű adók létesülnek Budapesten és Pécsen. Az évtized végére befejeződik Taliándörögdön az Intersputnyik Nemzetközi Űrtávközlési Fogadóállomás építése is.

Horn Dezső tájékoztatót a postaforgalom, a postaszolga-

lat fejlesztéséről is. Erre csaknem 2 milliárdot költünk. A tervek szerint elkészül a budapesti postakombinát és tovább gépesítik a levélfeldolgozást. A Budapest 72-es postánál nagy teljesítményű automata levélfeldolgozó gépsort helyeznek üzembe 1978-ban. Persze, a klasszikus postaforgalmi szolgáltatások egy részét lehetetlen gépesíteni. Így például a küldemények kézbesítését sem. A Posta a 60-as évek közepe óta fokozatosan tért át a hírlapok levélszekrény útján történő kézbesítésére. Ez segítette a munkaerő-problémákon, s megfellelt más szocialista országok gyakorlatának is. A régi építési, több szintes lakásokban a Posta az egész ország területén saját költségére szerelte fel a levélszekrényeket, míg az új építési lakásokba azokat már eleve felszerelik.

Budapesten 125 ezer levélszekrényrel rendelkező olyan család van, akik részére a hírlapküldeményeket a lakásba kézbesítik. Szeptembertől december végéig a Posta kerültelemként fokozatosan minden családra kiterjeszti a levélszekrényes hírlapkezelést. Ezzel egységes lesz a rend-

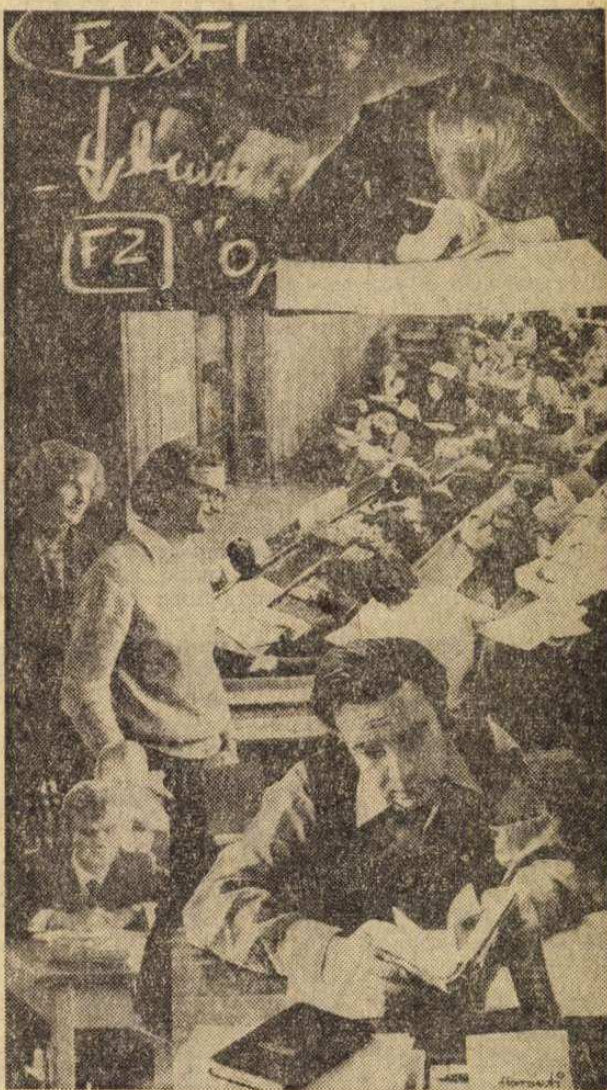
szér és segítünk a súlyosbodó munkaerő-hiányn. Az érintett családokat mindenütt a kézbesítők tájékoztatják majd az áttérés időpontjáról. (Nagy szerepük lesz tehát ismét a postásoknak abban, hogy elfogadtassák, megértessék a lakossággal ezt az intézkedést. A szürk.)

Horn Dezső elvtárs bejelentette, hogy szeptember 1-től a helyközi beszélgetések díjkedvezményes időszakát a Posta 20.00 órától 18.00 órára előrehozza. Ezzel ugyan mintegy 12 millió forint díjkiesés sújtja a Postát, viszont jelentősen javul majd a szolgáltatás minőségi szintje, jobban szétválik a díjkedvezményes idő alatti forgalom, egyenletesebbé válik az és várhatóan kevesebb lesz a torlódás.

A sajtótájékoztató alapján is világossá vált, hogy a Magyar Posta rendkívül nagy feladatok előtt áll. A következő években is teljesíteni kell az egyre fokozódó elvárásokat, a közönség igényét. Ez azt csak a szellemi és anyagi erők koncentrációjával, erőfeszítéssel, közös erővel oldhatjuk meg.

Szeptember:

TANÉVKEZDÉS

tt az ősz, benépesültek az iskolák. Ma már nemcsak jog, hanem kötelesség is, a technika és a társadalom fejlődése által megkövetelt belső kötelesség is a tanulás.

És van mit tanulni, van mit pótolni a postásoknak is. A legnagyobb erőfeszítéseink ellenére is, még mindig mintegy 7500 postásnak nincs meg a 8 általános végzettsége. Évről évre csökken ez a szám, mert hisz minden szeptemberben 400—500 postás kezd meg az általános iskolai tanulmányokat, ugyanennyi fejezi is be. A munkaerőmozgás által azonban mindig újra termelődik az általános iskolát el nem végzettek száma. Folyamatos munka, agitáció ez a gazdasági és társadalmi szervek aktivistáinak, tehát minden évben fontos feladat.

Most, szeptemberben ismét új iskolaév kezdődött. És ismét emelkedett a tanulni vágyó postás dolgozók száma. Soha ennyien nem jelentkeztek az egyetemekre és főiskolákra, mint az idén. Tovább folyik az oktatás a Győri Főiskolán, három szakon, ahonnan most már minden évben végzett felsőfokú szakemberek jönnek a Posta különböző területeire. Tovább bővült a postai szakközépiskolai hálózat is az idén. Sarkadon új postaforgalmi, Szegeden új műszaki osztállyal bővült a szakközépiskola. Jelenleg közel 4000 fiatal képeznek a középfokú iskolákban, s ez az ötéves terv végére 6000-re növekszik, az időközben belépő új szakközépiskola-típusokkal. De sorolhatnánk még tovább a szakmunkásképzés, a közép- és felsőfokú tanfolyami képzés adatait. Tanulnak a postások, ez évben is a hozzávetőleges számítások szerint 25 ezren képzik tovább magukat az iskolákban és tanfolyamokon.

Szakszervezetünk tagjai sem maradnak el az önképzés, a továbbképzés, a fejlődés terén. Tavaly a szakszervezeti politikai oktatás keretében csaknem 15 ezren jártak a különböző szemináriumokra. Ez a szám az idén is közel hasonló, s e politikai tanfolyamok mindegyike fontos szerepet tölt be a postások politikai, gazdasági és szakmai ismereteinek bővítésében. Lépést tart a társadalmi fejlődéssel, fejleszt a szocialista gondolkodást, a termelési és közéleti aktivitást.

Se szeri, se száma az év folyamán a központ és az ISZT-k által szervezett szakszervezeti továbbképző tanfolyamoknak, amelyek szintén képzést adnak. Képzést a különböző területeken dolgozó funkcionáriusoknak, szakszervezeti vezetőknek és aktívoknak ahhoz, hogy a gazdasági munkát segítő, valamint az érdekvédelmi tevékenységet mind magasabb szinten tudják ellátni.

Kultúrunkások

...mint meséli,
nagyon-nagyon
nehezen vették fel
a KHI-hoz...

...az idő... csak
az idő kevés mind-
arra, amit még
szeretnék csinál-
ni...

...bizony, itt sem
könnyű jó ered-
ményeket, komoly
áldozathozatal
nélkül elérni...

(Portrék a 2. oldalon.)

Elnökségi ülés

Szakszervezetünk Elnöksége augusztus 26-i ülésén megtárgyalta és elfogadta a "Kiváló igazgatóság" stb. címűt benyújtható pályázatok feltételeit és az értékelés módszerét meghatározó vezérigazgatósági javaslatot.

Az elnökség és az irányítása alá tartozó alapszervezetek a termelést segítő érdekvédelmi és képviselői tevékenységet a szakszervezeti munka fontos részének tekintik, s szükségesnek tartják, hogy az V. ötéves terv időszakában az értékelés a most kialakított és elfogadott mutatók alapján történjen.

A középszervek fordítsanak gondot arra, hogy a kitüntető címek feltételeit és az értékelés módját a postaszervek-nél is kidolgozzák.

A munka tartalmi javításának érdekében az értékelések során törekedjenek arra, hogy a számszerűen mérhető gazdasági eredmények mellett az adott postaszerv. hivatal, üzem egész évi összmunáját, gazdasági, politikai és vezetési tevékenységét is figyelembe vegyék.

Előterjesztést fogadott el az elnökség a SZOT Elnöksége irányelvei alapján a bizalmi hatáskörre, a szakszervezeti jogok gyakorlására és a bizalmiak, bizalmiküldöttek tanácskozáinak szerepére vonatkozóan. Az előterjesztés szerint a bizalmiak eddig nem gyakorolt, új jogokat kapnak. Egyre inkább beleszólhatnak a bizalmisokhoz, munkahelyi érintő kérdések eldöntésébe, javaslatot tehetnek a felsőbb gazdasági és szakszervezeti szerveknek.

A szakszervezeti demokrácia erősítése szempontjából igen fontos és jelentős határozatot hozott, s ennek helyes gyakorlati alkalmazásával a korábbi időszakhoz képest és a

jelen igényeknek megfelelően, a tagság és a vezetés közelebb kerül egymáshoz.

Az elnökség fontosnak tartja, hogy a határozatot mind a tisztviselők, mind a partner gazdasági vezetők megismerjék, s mindenütt tegyenek intézkedést a bizalmiak és a partner gazdasági vezetők együttes felkészítésére, amely az egységes értelmezést és cselekvést biztosítja majd.

Az elnökség úgy határozott, minden eszközt, fórumot, alkalmat fel kell használni az ismeretek bővítésére, a bizalmiak tervszerű, rendszeres informálására. Az oktatási tervekben a tematika összeállításánál a határozatból adódó sajátos feladatok feldolgozását vegyék figyelembe.

Feladatként határozta meg az elnökség, hogy szükség szerint, de éventenként legalább három esetben össze kell hívni a bizalmiak tanácskozását. Biztosítani kell, hogy a napirendre kerülő témát valamennyi bizalmi előzetesen megismerje és csoportja álláspontját képviselni tudja. A szakszervezeti szervek a munkatervek készítésekor külön jelöljék meg azokat a témákat, amelyeket a bizalmiak vagy a bizalmiküldöttek tanácskozása elé kívánnak vinni a szakszervezeti demokrácia szélesítése érdekében.

E határozat alapján megvan a lehetőség a tagság, a postás dolgozók szélesebb körű bekapcsolására, a tájékoztatásra és a helyes vélemények, ötletek folyamatos hasznosítására.

A továbbiakban az elnökség tudomásul vette a két ülés között végzett munkáról szóló beszámolót, majd kitüntetői javaslatokban és személyi ügyekben döntött.

Kics Ernő
titkár

Lassan egy évtizede lesz már, hogy a vak és vad valái mezbe is öltözött, de egyáltalán nemcsak katolikus-protestáns ellentétet tükröző gyűlölködés véres terrorcelmények sorát hívja elő Észak-Irországban. Augusztus elején, amikor tűzharc folyt Belfast utcáin, a szélsőséges IRA-fegyveresek és rendfenntartó alakulatok között, három kisgyermeket, három testvér is megölték a harc közepette: halálra gázolták őket. Két bel-fasti háziasszony, két édesanya szólította fel akkor határozott tiltakozásra az asz-szonyokat: protestánsokat és katolikusokat. Annak ellenére, hogy a terrorista szervezetek megfenyegették Betty Williams-ot és Marie Corrigan-t, az első héten 8000, a követ-kező tüntetéseken pedig előbb 20 000, majd 30 000 asszony vonult fel, követelve, hogy le-gyen vége az iszonyú véron-tásnak, az esztendőket óta ogy

A Stuttgarter Zeitung rajzban, karikatúrában magyarázza meg, mit is jelent Vorster délafrikai miniszterelnöknek az a kijelentése, hogy „rózsásnak látja Dél-Afrika jövőjét”. Körül-lőtte egy szétrobbant ország törmelékei, de a fajildózó fehér kormányfő, szemellenzős fülvédővel a fején, csak a rózsákra tekint...

sok életet követelő testvér-harcnak. „A fekete emberek, ah-ny itt a szélsőségeseket ne-vezik, nem merték megmutat-ni arcukat. A lakosság viszont melegen megtapsolta a tünte-tőket, az összelelközve együtt haladó protestánsokat és kato-likusokat” — írta az egyik legnagyobb angol lap, a Guardian, és a híres Times, a bel-fasti és dublini asszonytünte-tésekről szóló cikkének ezt a címet adta: „A lehetetlen történet meg!”

Észak-Irországban a tünte-tés tényével már tehát az ér-telem, a valóság felismerése győzött a tegnapi sötét erői felett. Nincs jele azonban an-nak, hogy a realitások felisme-résére, az emberi jogok tisz-teletben tartása képes lenne megállítani

a dél-afrikai helyzet romlását. Bár Vorster, a fehér fajvédő pretóriai kormányfő Zürich-ben hosszasan tárgyalt Kissin-ger amerikai külügyminiszter-rel a „megoldásról”, a dél-afrikai városokban újra meg új-ra lövések dördülnek, és újabb áldozatait vannak az apartheid, azaz a faji elkülönítés politi-kájának. Ez a fehér kisebbség által kiagyalt „politikai rend-szer” nem más, mint a fekete bőrű többség elnyomásának, jogaitól való megfosztásának „modern” módszere. Csak né-hány szám: a fehérek száma 3 800 000, azaz 17,3 százalék, az őslakosságé, a feketéké 15 500 000, azaz 70,2 százalék, a félévrek aránya 9,5, az ázsiaiaké 3 százalék. A Dél-Afrikai Köztársaság területének 13,7 százaléka úgynevezett bantuszitán, zárt terület a fe-keket számára. A fehéreké — legtöbbször nagybirtokokoké, vagy nagy társaságoké — a földterület 86,3 százaléka. Általában 22—40 százalék a fe-kekte bőrű munkaerő bére a fe-héréhez viszonyítva, ugyan-azért a munkáért. Ilyen rend-szert kíván megmenteni a fe-kekte többség jogos, haragos követeléseinek teljesítésétől az Egyesült Államok, erről tár-gyalt Kissinger Vorsterrel.

Két nyugat-európai ország-ban is volt az elmúlt hete-ken fontos

szakszervezeti tanácskozás, és az egyik, az angol szak-szervezetek brightoni kong-resszusán a brit szigetek mind-súlyosabb gazdasági helyzeté-

ről, a dolgozókat sújtó kor-mánypolitikáról szokatlan éles hangon beszéltek a küldöttek. Többször is szó volt arról, hogy Angliában a munkanél-küliek száma most ősszel már meghaladta a másfél milliót, és könnyen lehet, hogy a tél kezdete előtt újabb tömegek előtt zárulnak be az üzemek kapui. Igen határozott követelések hangzottak el, minde-nekelőtt a tőkésjövődelmek szí-gorú megadóztatását és a tő-kekivétel azonnali megállítását kívánják a szakszervezetek. A másik jelentős szakszervezeti találkozó, a nyugat-németor-szági DGB, a szakszervezeti központ vezetőségi tanácsko-zásán is szóba került az a tény, hogy az NSZK-ban si-került ugyan egymillió alá szorítani a munkanélküliek számát, de a gazdasági hely-zet közel sem olyan sokat ígé-rően reményteljes, amint azt a választási küzdelem utolsó fordulójában a szociáldemok-

A Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulójá-nak tiszteletére a Közlekedés-és Postaügyi Minisztérium ágazatainak területén tevő-kénykedő Magyar—Szovjet Baráti Társaság tagcsoportok „A magyar—szovjet kapcsola-tok a Nagy Októberi Szocia-lista Forradalomtól nap-jainkig: A közlekedési és hírközlési együttműködés fejlő-dése” tárgykorében országos vetélkedőt rendeznek.

A vetélkedő részt vehet-nek a vasúti, hírközlési, gép-jármű-közlekedési és javító-ipari, hajózási, légi közlekedé-si, városi közlekedési és közle-kedési építőipari ágazatok in-tézményei, vállalatai, hivata-lai, munkahelyei, szocialista brigádjai, társadalmi szervei, stb. kollektívái, valamint a közlekedési és hírközlési dol-gozók körében a vetélkedni

Szervező Bizottság

A Magyar Népköztársaság és a szocialista országok között rohamosan fejlődnek a társadalmi és gazdasági kapcsolatok. Ezek között a legjelentősebb a Szovjetunióhoz fűződő testvéri, baráti kapcsolatunk. Az országaink között lendületesen fejlődő együttműködés eredményeként évről évre növekednek a személy- és áruszállítási feladataink. Teljesítésükhöz a szov-jet ipartól beszerzett legkorszerűbb szállító eszközöket, beren-dezéseket, technológiát alkalmazzuk; a feladatok jó megoldá-sához a legfontosabb a szovjet közlekedés- és hírközlés dol-gozóival fenntartott egyre bensősebb baráti, szakmai együttműködés. E baráti kapcsolatok elmélyítéséhez elenged-hetetlenül szükséges egymás munkájának, eredményeinek és feladatainak ismerete. Ennek bővítését célozza a közlekedési és hírközlési MSZBT-tagcsoportok által meghirdetett vetélkedő is. Ezért felkérlem a közlekedési és hírközlési ágazatok, intéz-mények, vállalatok, trösztök vezetőit, társadalmi szerveit, hogy segítsék elő az ágazataink MSZBT-tagcsoportjai által kezdé-szervezett vetélkedő sikerét, mely vetélkedő meg szervezésével a magam részéről egyetértek, és azt messzemenően támogatom.

Rödönyi Károly, közlekedés- és postaügyi miniszter, az MSZBT országos elnökségének tagja

A kiemelkedő kulturális munkája elismerésül miniszteri dícséretben részesült Nagy Lajosnét ke-resem, a József nádor tér 1. szám alatti műemlék épületben. Kissé rémítő kép-fogad, ahogy a kapun belép-pek. Por, romok, törmelék, feldúlt udvar. Bizalmatlan-lan lépegetek a függőfolyo-són, melynek stabilitását fontolgatom, miközben a megadott szobaszámot ke-resem.

A riportalany munkatügyi előadói minőségben dolgo-zó a Posta Központi Hír-lap Irodánál. A bútorokkal kisse túlszűfolt helyiségben kedves, barátságos, közvet-len nők dolgoznak. Nagyné eredményes kultúros mun-kájának pedig mindig mo-solygós arca lehet az egyik titka.

Tizenkilenc éve postás. Érettségi után az Érték-cikkhivatalban dolgozott és, mint mesél, nagyon-nagyon nehezen vették fel a KHI-hoz. Boldog volt, amikor végre ez sikerült. 1968 óta végzi kultúrosi társadalmi munkáját. Kezdetben na-gyon sokat segítette őt eb-ben a szakszervezet. A hi-vatal 780 dolgozója kilenc helyen, szétszórva dolgo-zik, s ez alaposan nehezíti a feladatát. Szakmai munká-juk elvégzése — az osztá-lyon levő munkaerőhiány miatt — komoly időáldo-zatot követel mindenkitől, hiszen a hiányzó létszám dolgát is nekik kell elvé-gezni. Így, a társadalmi munkát is átlagon felül jól ellátni, csakis annak sike-rül, aki annyira szereti, szívén viseli a kultúra, a művelődés ügyét, mint Nagyné. Izeltől a sokféle szervezésből: hasznos az a havonta egyszer megrende-zett előadás, amit a 450 tagot összefogó 34 szocia-lista brigád vezetőinek tart. Itt szakmai, kulturális, szakszervezeti témák szere-pelnek. A télapó-rendezvé-nyeken a kicsiket „igazi té-lapó” köszönti, majd film-vetítés és olyan tombola van, ahol mindenki nyer. 60—80 gyerek örül ennek. A nyugdíjastalálkozókat mel-lett egy egészen új kezde-ményezés premierje lesz ok-

szándékozik ez alkalomra ala-kult csoportjai.

A vetélkedőt két ütemben bonyolítják le. Első ütem: a vetélkedő első részét a közle-kedési és hírközlési ágazatok a saját területükön országos jelleggel szervezik meg és 1977. június 30-ig bonyolítják le. Az első ütem győztes csa-patai díjazásban részesülnek és közülük a legjobbakat ne-vezik az ágazatok közötti ve-télkedőre.

Második ütem: az ágazatok közötti vetélkedő, amelyet 1977. november hó 7-ig ren-deznek meg. A győztes csa-patok díjazásban részesülnek, a vetélkedő feltételei szerint. A vetélkedővel kapcsolatos szer-vezési kérdésekben az MSZBT tagcsoportok adnak részletes felvilágosítást.

Szervező Bizottság

★

Szakszervezetünk Elnökségé-nek meghívására szeptember 6—10 között hazánkban tar-tózkodott az NDK Szállítási és Hírközlési Dolgozók Szakszervezetének 3 tagú küld-öttsége. A delegáció, melyet Heinz Kalski, a szervezet el-nökségének tagja, a postai és távközlési tagozat titkára ve-zetett, tanulmányozta szak-szervezetünk munkájával kapcsolatos tevékenységét, a Posta kollektív szerződését, a munkaügyi döntőbizottságok tevékenységét és a jogsegély-szolgálat tapasztalatait. A vendégeket fogadta Povorai György, postavezérigazgató-helyettes. Tapasztalatcserén vetek részt a Budapest-Vidé-ki Postaigazgatóságon és a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatalban. Meglátogatták a Postás Művelődési Központot, a Gorkij fasori postás óvodát, a Postás Sportegyesületet és a római-parti hétvégi üdülőt.

Szakszervezetünk tevékeny-ségének tanulmányozására szeptember 20—25 között ha-zánkban tartózkodott az Osztrák Postás Szakszervezet 3 ta-gú vezetőszintű delegációja, Leopold Plzak elnök vezetésé-vel.

A saját szervezésű külföldi csereüldötetés keretében au-gusztus 31. és szeptember 15. között 40 fős üdülőcsoport tar-tózkodott Olaszországban. Megismerkedhettek Rimini, San-Marino, Ravenna és Velen-ce nevezetességeivel.

Szeptember 1—15. között 35 tagú ifjúsági turistacsoport járt az NDK-ban. Megtekin-tették Berlin és Halle neve-zetességeit, kirándulásokon és szakmai tapasztalatcseréken vettek részt.

Az év utolsó üdülőcsoport-ja, 50 postás, szeptember 15-én utazott el Olaszország-ba. A csoport körutazáson vesz részt Velence, Rimini, Róma, Nápoly, Vico Equenze, Rimini és Velence útvonalon. Ott-tartózkodásuk alatt kirán-dulásokat tesznek Capriba, a Vernoba, Firenzébe, Ravenná-ba és San-Marinóba.

Krakk József

Húszan végeztek a távközlési főiskolán

Szeptember elsején munká-ba álltak a postaforgalom te-rületén az első üzemmérnö-kök. A Győri Közlekedési és Távközlési Főiskola postatüze-mi szakának húsz végzős hall-gatója gyakornokként kezdte a munkát. A gyakornoki idő-re — fél év. — egyöntetűen 2500 forint a fizetésük. Az if-jú mérnökök érdeklődését, ki-vánságát figyelembe véve kaptak gyakornoki beosztást. A személyzeti és oktatási szakosztály — a szakmai szak-osztályok bevonásával — el-készítette számukra a szóban forgó munkakör feladatainak ütemtervét, mely biztosítja a legszükségesebb gyakorlati alapismeretek megszerzését.

lekői a szervezés, a kü-lönböző megmozdulások-ra, iskolákra, tanfolya-mokra. Úgy érzem, hogy a mi területünk már évek óta jó eredményeket ér el a kulturális munká-ban. „A jók között tartják számon.” S hogy ennek el-lenére, mégsem vagyok elé-gedett? Ez azért van, mert úgy látom, hogy a lehető-ségeket még mindig nem használjuk ki teljesen. Sok még a teendőm a politikai oktatás tökéletesítése terén, sokan nem végeztek el

kezett ebédjegyhalmazba elmerülve találom. Ugyis-mint a központi ebédjegy-felelőst. Nemrégem magas elismerésben, miniszteri dí-cséretben részesült, sokol-odást, eredményes 1971 óta végzett társadalmi munká-jáért. Már előljáróban sza-badkozott, mondván, nem is tudja, miért őt érte ez a megtiszteltetés. hiszen a si-keres a kollektív munka, a kollektív eredménye.

1960 óta a hivatal dolgo-zója, illetve kétszeres Kivá-ló dolgozója. Kultúrosi munkájáról beszélgetünk. Bizony, itt sem könnyű jó eredményeket komoly áldo-zathozatal nélkül elérni. A hivatal 500-as létszáma és az idetartozó dolgozók mun-kaideje különböző egysé-gekben más-más időben kezdődik és végződik. Így nagyon nehéz mindenki számára megfelelő időben kezdődő programokat szer-vezni. Fő erősségük az or-száglátogatás, valamint a szí-nházlátogatás. Háromnapos kirándulásokat szervez, me-lyek rendkívül népszerűek és igen hasznosak. Leg-utóbb Szegedet látogatták meg, s az időt egybekötöt-ték a szabadidéri játékok idejével. Így a résztvevők közösen tekintették meg a Bánk bán előadást is. Most éppen autóbussz programja van, ami veszélyezteti — ha csak hathatós, gyors se-gítség nem kap az illeté-kesektől — a közeljövőre tervezett országjárás pro-gramot. Szervez hajókirán-dulást, parlamentlátogatást, a Nemzeti Galéria megnyí-ltásakor pedig tárlatlátoga-táson voltak. 1975-ben a névadó ünnepség nagyon jól sikerült. 15 gyermek volt az érdekelt, az idén talán még többen is lesz-nek. Tervez filmvetítéseket, TIT-előadók-kal előadás-okat. Komoly gondja van a színházjegyek megszerzésé-vel, mert rendszeresen 200—250 dolgozó igényli ezt a lehetőséget. És természe-tesen a nőnap, a gyermek-napok megszervezése, az ajándékok kiküldése is az ő feladatai közé tartozik.

— Sch —

Kultúrmunkások

nosa is. A Postások Szak-szervezete Központi Veze-tőségének tagjaként is te-vékenykedik. Búszke, hogy a szakszervezeti kongresz-szuson írásban beterjesztett hozzászólása után a re-mélt gyorsasággal intézke-dett a szakszervezet, két, a hivatal munkáját jelentő-sen segítő ügyben. Kedve-sen mondja mindazt, amit feljegyeztem, és még akkor is mosolyog, amikor arról beszél, hogy hallatlanul nagy erőfeszítéseket kell tenniük, hogy a munkaerő-hiány miatti többletmunkát el tudják végezni.

Tolnay Zoltán, a Mis-kolci ISZT függetle-nített munkatársa is a ki-tüntetettek között volt az augusztusi ünnepségen, amelynek keretében a SZOT-ban adták át a szoc-ialista kultúráért eredmé-nyesen tevékenykedőknek a kulturális miniszter elisme-rését.

— 1969. január 1-től vég-zem az agitációs, propa-gandista és kulturális tevé-kénységet, szervezést a Miskolci Postaigazgatóság területén — mondja Tolnay Zoltán. — De már előtte is, négy évig társadalmi mun-kásként dolgoztam ezen a területen.

— A kulturális nevelő-munka gyakorlatilag nép-művelés is. Mit tudott el-érni?

— A nap minden percét

Javulnak a munkakörülmények az új típusú hivatalokban

Néhány év óta a Magyar Posta minden területén — a régebbi időszakhoz mérten — igen jelentős korszerűsítési törekvés tapasztalható. Nyílt titok, hogy a népgazdaság más ágazataival szemben eddig a fejlesztésben a Posta kissé elmaradt. Rendkívül növelte még a Posta gondjait az a hatalmas, soha nem látott igény, forgalom, amit az utóbbi 15 évben a lakosság, a vállalatok, intézmények támasztottak, jogos követelményként. A közismerten súlyos munkaerőproblémák, a szakemberek hiánya a Posta vezetőinek helyzetét igazán nem tették irigylésre méltóvá. A felszabadulás után a postás „állami fix-állás” privilegiuma megszűnt, hiszen minden munkahely biztos kenyérkeresetté változott, ahol nem kellett a holnap bizonytalanságától többé rettegni. Felszabadult hazánk rendkívül dinamikus fejlődése mellett a terület valahogy távolabb került a figyelemtől, nem tartott lépést más területek fejlesztésével, megszűnt „állami kiváltságos” munkahelynek lenni, a munkaerő divatosabb, most már rangosabb területekre helyezkedett el. A fejlődés pedig egyre többet várt a Postától, mely ilyen körülmények között a későbbiekben az egész népgazdasági fejlődést fékezhette volna. Szerencsére a Párt és a kormány időben felismerte ennek a veszélyét és a IV., de főleg az V. öt éves tervidőszakra az előbbiekhez viszonyítva igen jelentős pénzüsségeket biztosított a fejlesztésre, a korszerűsítésre.

Az elmondottak mögött nemcsak a nagyüzemi gépesített levélfeldolgozás, a gócsírási program, a postakombinát, a telefonkabel-rekonstrukciók és számtalan műszaki beruházás, fejlesztés szerepel, hanem mondhatnánk elsősorban a dolgozó ember. A fenti gondolatok jegyében, most a postás dolgozók munkakörülményeinek javítását vizsgálva, az úgynevezett tipizált új postahivatalokat vizsgáljuk.

Mit jelent ez a korszerűsítés a postás dolgozó munkahelyi körülményeinek változásában? Egyáltalán, milyenek és miben mások elődeiknél a tipizált hivatalok? Erről kérdeztem vendég látót, **Orova Józsefet**, a Postavezérigazgatóság Beruházási Szakszolgálatának vezetőjét és a meghívottakat, **Vinczai Ferencet**, a Posta Lélektani Laboratórium képviselőjét, valamint **Bakos János** magasépítési csoportvezetőt.

Az országban 700 olyan kihivatal működik, melyek magántulajdonban levő, korszerűtlen épületekben, a régi körülmények között üzemelnek. Ezek a hivatalok szétszórtan, az ország legkülönbözőbb részein találhatók. A legkevesebb (6—8) Heves megyében van.

A nagyszámú, régi hivatali épület felszámolására a Beruházási Szakszolgálat 12 variációs tervpárt elkészítést kezdeményezte, bevonva ebbe a munkába a lélektani laboratórium szakembereit, valamint a POTI-t.

A Beruházási Szakszolgálat vezetője nyomatékosan hangsúlyozta, hogy a kezdeményezésük csakis a társasági segítségével, támogatásával, kollektív munkával valósítható eredményre. A két-háromkét-kisposták több variációs tervpártval minden kiterjedő gondossággal készültek. Fegyelmbe vették az épület létszám megjelölését, a tájba való illeszthetőségét, a belső helyiségek, a belső helyiségek kialakításánál a színdinamikától a megvilágításig az a biztonság előírásokon keresztül a postaforgalmi igényeket is, figyelemmel a várható fejlődésre. Arra törekedtek, hogy az ott dolgozóknak olyan körülményeket teremtsenek az épületben, hogy otthon érezzék magukat. Az otthoni érzést, a kényelmet, a célszerűséget és mindazt, ami talán még néhány családi otthonból is hiányzik.

Nézzünk egy összehasonlítást. Példa a fegyverkei postahivatal: egy helyiségből áll, a tisztálkodásra egy labor van, a víz kancsóban, tudományos megvilágítás, színdinamika (!)

— legfeljebb az ott dolgozó álmódosásaiban fordul elő, ha merész fantáziájú, dús, színes álmokkal dicsekedhet. Mit nyújt egy tervpárt-szerűtlen, a fentit majd felváltó új hivatal? Csak a helyiségeket sorolom fel: 1. közönségtér, 2. felvételi helyiség, 3. kézbesítő, 4. pihenő, 5. csomagraktár, 6. mosdó (hideg-meleg víz, W. C. öltöző), 7. szellőző, 8. előtér, 9. közlekedő folyosó, 10. trezor és 11. telefonfülke. Kell-e ezek után még kommentár? Alig hiszem, hisz ez önmagáért beszél.

Az építést elhatározó igazgatóságok rövidesen abban a kellemes helyzetben lesznek, hogy többféle tervből válogathatnak. Ez a terv gazdaságos, mert hiszen csak adaptálni kell, és a beruházások átfutásának ideje jelentősen csökken. Az új munkahelyi „otthonos” környezet kétségkívül jó hatással lesz a Posta és a közönség kapcsolatára, hiszen sok múlik a postások magatartásán is. Márpedig egy korszerű, kényelmes munkahelyen dolgozó, elégedett ember hangulata megváltoztatja az addigi rideg, hivatali hangot is. Büszke lesz munkájára, munkahelyére, talán még jó értelemben irigylet is lesznek és így emelkedni, nőni fog a posta, a postai munka megbecsülése, elismerése, rangja abban a közönségben, ahol eddig talán nem sokra becsülték ezt a foglalkozást.

Bevezetőben jelentős korszerűsítési törekvésekről szoltam, így nem lenne egész a beszámoló, ha nem folytatnám néhány, ide tartozó további tipizáláshoz kapcsolódó ismeretettel. A típusú hivatalok mellett műszaki célú épület is tartozik, illetve kapcsolható, az igényeknek megfelelően. A fejlődés, az igény határozza meg majd egy-egy adott helyen, hogy a két egység tervvel lépésenként legyen-e megépítendő, vagy egy időben. Ilyenre példa Leányfalu és Markaz, ahol az egyik hivatalnál az egész típuskomplexum, a másiknál csak a postaforgalmat lebonyolító egység épült. Ezek úgynevezett kísérleti épületek és majd használatba vételük után egy évvel, bevonva a használókat és minden más, illetékes szervet, döntik el,

hogy végleges marad-e a terv, vagy a gyakorlati tapasztalatokkal kiegészítve, bővítik.

A fejlődés megkívánja azt is, hogy bizonyos szolgáltatások kikerüljenek a hivatali helyiségből, és ne legyenek köztve a hivatal nyitvatartási idejéhez. Ezért terveznek olyan típuspavilonokat, ahol a pénzbédobós-távhívások, telefon, táviratfeladás, levelezőlap- és bélyegautomaták a hivatali zárás után is a közönség rendelkezésére állnak. Ezek a „felügyelet nélküli”, korszerű szolgáltatások — a posta közeli hálója! — a nap bármely órájában is a lakosság rendelkezésére állnak majd anélkül, hogy munkaerőt kótnének le.

Beszégető partnereim sokféle szempontból világították meg a posta, a korszerű hivatal postájának kérdését, de rendszeresen visszatértek ahhoz, hogy minden törekvés, terv, intézkedés központjában a postás dolgozók, az embert segítő, könnyítő törekvés rejlik.

Miközben hallgattam a beruházási szakszolgálat vezetőjének tájékoztatását, amelyben olyan otthonosan beszélt műszaki, forgalmi, szociális, társadalmi, pénzügyi kérdésekről, eszembe jutott, hogy sok helyen a beruházási tevékenységet nem ismerik el szakmának. És „igazat kell, hogy adjanak” azoknak, akik ezt a munkát nem tartják szakmának, mert valóban nem az, hanem attól sokkal több. Tudomány!

Schenker Pál

Konténerek futószalagon

Postai konténereket gyártó és javító üzemek adtak át rendeltetésüknek Moszkvában. Az új vállalat tervezett évi kapacitása 7 ezer konténer, amelyeket nagy teljesítményű prések, automata kalapácsok és új, speciális szerszámok segítségével állítanak elő.

Hamarosan a szovjet főváros valamennyi postahivatalát ellátnák fémből készült konténerekkel, amelyek több tízezer kilométeres országjáró körútkjuk után javításra vizsgálóknak a gyártó üzembe.

Felfigyelnek a tehetséges fiatalokra

A POSTÁNÁL az elmúlt évben indították be a „Ki minek mestere” politikai-szakmai országos vetélkedőt. Először a távközléstechnikai műszerész szakmában: az átviteltechnikai és táviró, az alközpontos és főközpontos munkakörökben foglalkoztatott fiatalok részére hirdették meg a vetélkedőt.

Csaknem ezer postás fiatal vett részt a novemberi területi elődöntőkön, s a postai igazgatóságok fiatal dolgozóinak legjobbjait jutottak el februárban Miskolcra, az országos döntőbe. Novemberben még három szakmában lesznek területi döntők, így postaforgalmi vonatkozásban: a postakezelés és pénztárszolgálat (20—20 versenyző juthat célba), a másik terület az autószerelő szakma (a dízelmotor és a négyütemű benzínmotor), itt egy-egy versenyző juthat a döntőbe, amelyre februárban Budapesten kerül sor.

Sallay Antal műszaki főtanácsos, szaktanácsadói főelőadó, **Buzás Györgyné** postafőfelügyelő, a forgalmi szaktanácsadói főelőadója — a novemberben induló vetélkedő gazdája — és **Pammer János**, a távközléstechnikai ügyosztály vezetője tájékoztatta lapunkat a lezajlott első „Ki minek mestere” vetélkedő eredményéről és a további célkitűzésekről.

A „Ki minek mestere” vetélkedő célja a postás fiatalok felkészültségének felmérése, politikai és szakmai vonatkozásban egyaránt, a minőségi munka elősegítése és nem utolsósorban a fiatalok mozgósítása. A fenti szakterületeken dolgozó postás fiatalok több mint 80 százaléka (30 év alattiak) vett részt az elődöntőkön, körülbelül ezren! A legkiválóbbak kerültek az országos döntőbe, ahol igen szoros volt a verseny, mivel egy-egy szakmában 15—15 fiatal érhetett el helyezést.

AZ ERDEKELŐDÉSRE, a fiatalok igyekezetének megbecsülésére jellemző, hogy a területi döntőkön a megyei párt- és KISZ-bizottságok és a szakszervezetek felsőbb szervei képviseltette magát a Posta szakmai vezetésénél — míg a miskolci országos döntőn a KISZ KB képviselője és a Postások Szakszervezetének

küldötte is jelen volt. Kiváló szakemberek vettek részt a zsűri munkájában. Sok fiatal került reflektorfénybe a versenyek során, olyanok, akik saját területükön jó munkájukkal megbecsülést vívtak ki maguknak, ismertek voltak, de a postások nagy családja még nem tudott róluk.

A „Ki minek mestere” mozgalom egyik eredménye, hogy számba vehette a Posta a káderutánpótlási tervében a fiatal tehetségeket. Felkarolhatják őket, segítheti továbbtanulásukat az állami oktatás terén, de még a tisztí tanfolyami felvételénél is.

Nemcsak a versenyzők tanulnak egy ilyen országos versenyen, hanem a versenyt előkészítő szakemberek is komoly feladatot kapnak azzal, hogy összeállítják a versenyprogramot, melynek célja: a minőségi munka színvonalának emelése, a fiatalokban a nagyobb igény felkeltése. A mozgósítás az egységes versenyekkel kialakulását eredményezte. Lelekesítette a fiatalokat a tanulásra, s még pontosabb, jobb munkára.

A következő versenyeken „rajthoz” állóknak is segít, ha arról is szólnak, milyen feladatokat kellett megoldani a lezajlott első „Ki minek mestere” vetélkedőn? A döntő kétnapos volt, tesztkérdésekre, majd három átfogó írásbeli kérdésre kellett választ adni. Ezt követte a gyakorlati feladat végrehajtása. Elvi rajz alapján kellett egy berendezést (adaptert) összerakni és üzemképes állapotban átadni. Végül az utolsó, de fontosságában igen jelentős feladat: politikai tudásról kellett számot adni, a feltett szóbeli kérdésekre.

S ITT ÁLLJUNK MEG egy pillanatra. Amíg szakmai vonatkozásban az országos döntőn kimagasló eredmények születtek, addig a politikai felkészülésben (felkészítésben!) bizony voltak hiányosságok. A vizsgabizottságok levonták a tanulságot: a jövőben nagyobb súlyt kell helyezni a fiatalok politikai képzésére. Igaz, a versenyzők egyénileg készültek fel, de ehhez mindenütt segítséget adnak a területi postaszervek, korrepetálják a versenyre jelentkezőket. (Már

a területi versenyekre jelentkezők is!)

Mi jellemezte a versenyzőket? Kizárólag szakmunkásvizsgával, érettségivel rendelkezők indulhattak. Titkos volt a verseny, mert minden versenyző számot kapott és csak a szóbeli vizsgánál mondták be a fiatalok nevüket. Jellemző volt a versenyre a nagy fegyelm és koncentráció. Erre példa, hogy a feltálat tizórát is többnyire érintetlenül hagyták a versenyzők, mert sajnálták az ennek elfogyasztására szánt időt. Nem volt egyetlen olyan versenyző sem, aki „puskázott” volna. Öröm volt látni a szakmaszeretetet, a gyönyörű alkotásokat. (Ezekből három adaptert Pammer János ügyosztályvezető szobájában is megnéztem, s csak azt sajnáltam, hogy az alkotók nevüket nem írták rá remekművükre!)

A „Ki minek mestere” első postai vetélkedő legfőbb mérése: a Posta biztosítva látja a káderutánpótlást, a fiatal tehetségek bemutatkozásával, megismerésével! Ami negatívum: aránylag kevés volt a lány, a nő a versenyzők között. (Kevesen is dolgoznak a fenti szakterületen, de létszámuk alapján is kevesen voltak.) A vetélkedők győztesei megfelelő erkölcsi és anyagi elismerésben részesültek. A területi döntők legjobbjait pénzjutalmat és saját postaszerviztől béremlést kaptak. Az országos döntőn az első hat helyezett pénz- és tárgyjutalmat, többen külföldi jutalomutakat kaptak.

NAGY REMÉNYEKEL várja a szakvezetés a novemberi területi selejtezőt, majd a februári budapesti országos döntőt. Ennek jelentőségét az adja, hogy a Magyar Posta történetében forgalmi területen első ízben rendezik meg a „Ki minek mestere” vetélkedőt.

Pammer János ügyosztályvezető (villamosmérnök) így summázza véleményét az első vetélkedőről:

— Híradástechnikai műszerként kezdtem a postánál, az országos verseny alközpontos bizottságának zsűrijelőke voltam és igen nagyra értékelem a „Ki minek mestere” vetélkedőt. Nagy élmény volt számomra a verseny megszervezése és ennek lebonyolítása, amely óramű pontossággal zajlott le. Kicsit olyan volt, mint a „Ki mit tud” vetélkedő. Komoly felkészülést, tanulást igényelt fiataljainktól. Ez mindenképpen hasznos a szakmára, a postai munkára. Amíg a kiválasztás történt, országosan megmozgatta a postát, hiszen a fiatalokat az idősebbek készítették fel a vetélkedőre. A postai szolgáltatás jobbá tételét eredményezik az ilyen vetélkedők. Ezért nagy várakozással tekintünk a novemberi újabb „Ki minek mestere” vetélkedő elé, majd várjuk a februári döntőt. Ennek díjazására a KISZ Központi Bizottsága, a KPM vezetősége komoly díjakat tűzött ki. Erdemes lenne odafigyelni arra is, hogy a verseny legjobbjait az eddiginél nagyobb erkölcsi és anyagi elismerést kapjanak, és népszerűsítve legyenek. A legfőbb tanulság számunkra: a versenyt tovább kell fejleszteni, hogy megismerjük és segíteni tudjuk a tehetséges postás fiatalokat a továbbtanulásban.

Bokros Erzszi

Vélemény

AHOL MÁR ÉPÍTKEZNEK

minden esetben a tanácsokkal közösen kívántuk megvalósítani. Alapvető szempontként elhatároztuk, hogy e nagy volumenű postai fejlesztéseket az idő rövidsége miatt csak tipizálható kisposták építésével, adaptálásával érdemes megvalósítani. Két okból is: egyrészt a karakoskodhatunk az idővel — a kivitelezés ütemét felgyorsíthatjuk —, másrészt sokkal gazdaságosabb a tipizálás útját járni. Erre különben is lehetőségünk volt, hiszen a korábban épített hivatalok terveinek felülvizsgálatával, némi módosítással, gyorsan megszereztük a kivitelezéshez szükséges

tervdokumentációt (hozzátenném: a szóbanforgó kisposták mindegyikét lakás nélkül valósítottuk meg).

A postahivatalok tervezését az igazgatóság területi tervezőirodájának dolgozói három hónap alatt elvégezték. Az iroda komplett kiviteli és engedélyezési tervdokumentációt tett az asztalra, az adaptálási lehetőségek figyelembe vételével. Gyors munkánk érdekében még a tervezés stádiumában, azzal egyidőben leköttöttük a szükséges kivitelezési kapacitásokat.

A kérdés kézenfekvő: vajon milyenek, hogyan néznek ki ezek a „típus”-hiva-

A fotó a szalántai postahivatalt ábrázolja, kapuján az ünnepélyes átvágáshoz előkészített szalaggal. A hivatal négyzetméteres, négy kézbesítője van

Varga Sándor
igazgató

Az idei tanévkezdés örömet tartogatót a Puskás Tivadar Híradástechnikai Távközlési Szakközépiskola tantestülete és diákjai számára: öt tanelemmel gazdagodtak, eddig 13 volt, most van 18.

A Gyáli út és Zombori út sarkán levő vörös téglapalotát lépcsőháza tagos, hűvös és friss festékszagú. Az oktatás még nem kezdődött el, szokatlan a csend, mert az iskolával összenő a gyerekzsivaj.

Első emelet: igazgatói szoba. Világos, szépen berendezett, de az asztalokon tornyosuló „sokminden” jelzi, hogy az évet előkészítő munka még javában folyik. Látogatásom napján, szeptember 2-án volt az évadnyitó tantestületi értekezlet.

Kecskeméthy Emil igazgatóval és Hirling Endre szb-titkárral (nemrég tölti be ezt a tisztséget, fiatal és rádió-tv technika tanár) beszélgettünk az iskoláról, melynek olyan hosszú a neve és a témának — nem nehéz kitalálni — az ad aktualitást, hogy ismét elkezdődött egy oktatási év. Hányadik is?

— Erre elég nehéz válaszolni, mert mint középiskola, 1952 óta működik (volt közben technikum is), de 1912 óta itt — a műszerész tanonciskolában — biztosították a postai szakember-utánpótlást.

Érintette-e az oktatási reform ezt az iskolát?

— A legjelentősebb változás, hogy két éve az érettségi bizonyítvány mellé szakmunkás-bizonyítványt is kapnak a végzős hallgatók. Hogy megfelel-e a gyakorlati felkészítésük? Talán kevés a heti 9–11 óra gyakorlati foglalkozás, de mivel az elméleti felkészítés magasabb, mint az iparitanuló-iskolákban, ezek a fiatalok jobban, könnyebben átvesszik a fejlődő-változó technikát, s mivel elméleti-nyes szakmáról van szó, ez fontos. A gyakorlati munkában megkezdett hátrányt pedig gyorsan be lehet hozni, csak akarat kell hozzá.

Milyen szakok vannak az iskolában?

— Kétféle: átvitel-távíró szak és kapcsolástechnikai szak. A gyerekek inkább az elsőt kedvelik, az igény pedig — főleg Budapesten — az utóbbiból van. Sok múlik a szaktanárokon, hogy — mire a fiatalok elérkeznek a szakválasztáshoz, a harmadikban megszerettségük velük a kapcsolástechnikát is.

Érettségi + szakmunkás-bizonyítvány

Hány gyerekkel indul az új tanév?

— 370-nel, 11 tanulócsoporthal. Eddig nem tudtunk mindegyik csoportnak saját osztálytermet adni, de most, hogy a Közlekedési és Távközlési Főiskola távközlési szak épületéből elköltözött Győrbe, felszabadult öt terem, meg tudtuk oldani ezt a gondot, sőt egyéb mozgalmi-kulturális terveink is megvalósulhatnak. Az iskola 56 KISZ-vezetője most volt táborozáson Szántódon, ott kidolgozzák a mozgalmi programot is. Szeretnénk egy szép KISZ-klubot létesíteni, a helyiség megvan, rendbe kell hozni és be kell rendezni. Ehhez anyagi segítség is kellene, mert ha már csináljuk, legyen szép, vonzó, marasztaló.

Milyen az érdeklődés a szakközépiskola iránt?

— Elég nagy a túljelentkezés. A felvett gyerekek tanulmányi átlaga 4,3 százalékos, ami jónak mondható, bár nem mond túl sokat. A tanulók egyharmada vidéki, a Cházár András utcai kollégiumban laknak. A gyerekek szüleinek mintegy 55 százaléka a híradástechnikai szakmában dolgozik.

Vannak-e ösztöndíjak?

— Az idén talán 10–12. Nagyon kevés. Ennek oka, hogy az ösztöndíj feltétele: az egy családra eső jövedelem 1300 forintnál magasabb nem lehet. Márpedig, ilyen alacsony jövedelemmel rendelkező család nagyon kevés van nálunk. Helyes lenne ezen az ösztöndíjfeltételén változtatni, mert bizony vannak tehetséges, jó eredményt elérő tanulók, akiket a Posta az ösztöndíjjal idekötne.

Milyen volt a múlt évben végzett osztály?

— 66-an végeztek, tanulmányi átlaguk 3,6 körül, a gyakorlati vizsga átlaga viszont sokkal jobb, 4,2. A 66-ból 24-en tanulnak tovább és 35-en maradtak a Postánál. Ez azt jelenti, hogy csak 7-en mentek más területre dolgozni. A fontos, hogy meg is tudják tartani ezeket a fiatalokat!

Van-e kapcsolatuk volt hallgatóikkal?

— Egyrészt, a pedagógusok részt vesznek az érettségi-találkozókon (Hirling Endre a napokban megy egy ötéves érettségi találkozóra — ahol

gyan mondja —, egy kedvenc osztálya volt), meg vissza is járnak volt diákjaik. Sőt, vannak olyanok, akik azóta vezető beosztásba kerültek és érdeklődnek, tudnának-e segíteni valamit az iskolának.

A különböző postaszervektől kapnak-e valamilyen segítséget?

— A műszaki természetű dolgokban segít a Posta Javítóüzem, patronál bennünket a Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság (tőlük kaptuk a mikrohullámú berendezést is), a járműtelep szocialista szer-

ződésben vállalta megmunkáló gépeink karbantartását. Öreg gépekről lévén szó, különösen nagy segítség ez nekünk. A Központi Távíró Hivatal távírberendezést adott, s azt rendszeresen karbantartják — sorolja Kecskeméthy Emil igazgató.

Az ember azt hinné, hogy egy kimondottan postai profilú iskola ilyen támogatása természetes. Megtudtam, hogy, sajnos, nem az, mert köszönik ugyan a segítséget azoknak, akikől kapják, de ugyanakkor azt is elmondták,

hogy más postaszervek részéről is rászorulóknak a segítségére, de nem kapnak.

Milyen tapasztalataik vannak a levelező tagozaton?

— A felnőttoktatásban 8 tanulócsoporthal indult, 250–300 a hallgató. Évfolyamonként két osztály van, egy budapesti és egy vidéki. A lemorzsolódás, sajnos, elég nagy, a munkahe-lyeknek jobban meg kellene nézni, kiket javasolnak a tanulásra. Mindig vannak olyanok, akik csak a kedvezményeket, a tanulmányi szabadság miatt jelentkeznének továbbtanulásra.

Speciális feladata az iskolának a technikusminősítő tanfolyamok, illetve vizsgák lebonyolítása.

— A távközlés területén egyedül mi kaptuk meg ezt a feladatot. Műszaki tanáraink számára ez nagyon komoly munka. Jelenleg 150-en készülnek különbözeti vizsgára és 100-an minősítő vizsgára. Januárban először kerül sor technikus minősítő vizsgára, reméljük, a tanfolyami felkészítés eredményes lesz.

Az ajtón kopogtatnak, az igazgatót keresik. Hirling Endre pedig — tudom —, ki sem látszik az órárendek összeállításának munkájából.

Igy hát búcsúszom: eredményes 1976–77-es tanévet!

Bánhidí Éva

Változások a felsőfokú postaforgalmin

Szeptember 6-án — mint az állami oktatásban — a felsőfokú postaforgalmi tanfolyamon is elkezdődött az oktatás, a nappali tagozaton 60, a levelező tagozaton 240 hallgató számára.

Nagy múltra tekint vissza a postánál a tanfolyami képzés (a dokumentumok szerint 1887 óta létezik), de természetesen időnként igazítani kell az élet, a fejlődés követelményeihez. Most, az idei oktatási évben is sor került erre, a 39/1976. sz. vezérigazgatói utasítás írta elő a módosítást. Hogy ez miért született, s mi a célja — arról beszélgettünk Juhari Istvánnal, az oktatási ügyosztály vezetőjével.

A felsőfokú postaforgalmi képzést eddig kizárólag tanfolyamokon biztosítottuk. Ezek a tanfolyamok adták az utánpótlást azokban a munkakörökben is, amelyek-

hez a továbbiakban a győri főiskola biztosítja folyamatosan a jól képzett szakembereket. Most jött ki az első végzős osztály a Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola postaiüzemi szakáról, ami több szempontból szükségessé tette a kérdés rendezését. Elsősorban azt kellett meghatározni, melyek az üzemérnöki képzéshez kötött munkahelyek. Mintegy 700 ilyen munkakört határoztak meg. Évente a nappali tagozatra 40, a levelező tagozatra 60 tanulót iskolázhatnak be, tehát jó pár év kell ahhoz, hogy elegendő szakem-

ber álljon rendelkezésre. A főiskoláról kikerülő üzemérnököket az I. szakcsoportba sorolják be.

Hogyan bírálják el a felsőfokú tanfolyamot végzeteket?

— A tanfolyam elsősorban a postai és távközlési forgalmi szolgálat II. szakcsoport munkakörére képez kellő elméleti alappal rendelkező, gyakorlati szakembereket.

Milyen változás történt a felsőfokú tanfolyamon?

— Megváltozott az időtartam is: a nappali tagozaton az eddigi másfél évről egy évre, a levelezőn pedig két évről 16 hónapra csökkent az időtartam. Természetesen, a tantervi változás is szükséges volt, mivel az óraszám jóval alacsonyabb a réginél. A változást a cél határozta meg. A főiskolán alapos elméleti felkészülést kapnak a szakmai tárgyakból a hallgatók, a tanfolyamon pedig elsősorban a gyakorlati ismeretnyújtás, mert azokban a munkahelyeken, ahol ezt a képzést írták elő, ez a döntő. A tanfolyamon nem is jegyzetből tanulnak, hanem az érvényben levő szabályzatokból.

Jelentős az óraszám-csökkenés, hogyan tudják megoldani a szükséges képzést?

— Eddig magas volt az igazgatási, gazdasági, szervezési, vezetési ismeretekkel foglalkozó tárgyak óraszám. Mivel ezután a II. szakcsoport munkakörére képeznek kade-

dolgozókat küldhetnek felsőfokú képzésre, akik a káderutánpótlási tervben szerepelnek. Erdemes megemlíteni, hogy a hallgatók 70–75 százaléka nő! (Felszabadulás előtt felsőfokú tanfolyamon nők nem vehettek részt, csak segédtisztin...)

A hallgatók természetesen fizetést kapnak és a vidékiek szállást, teljes ellátással, csekély térítéssel.

Milyenek a tanulmányi eredmények?

— Nagy múltja van a postaforgalmi képzésnek, ami egyúttal azt is jelenti, hogy sok a hasznos tapasztalat — s ez biztosítéka az eredményes tanulásnak. Hozzátehetem, hogy szakmailag, elméletileg azok a legjobban felkészültek, akik postaforgalmi szakközépiskolát is végeztek.

A postaforgalmi szakkaderképzés most vált tulajdonképpen teljessé: egymásra épülnek a különböző szintek, a szakközépiskola, a felsőfokú tanfolyam, a főiskola. Az eddigi két lépcső helyett megteremtődött a három lépcső, s a legmagasabb, az üzemérnöki képesítés is mindenki számára elérhető, akiben ambíció van, aki tanulni akar. A legmagasabb szint, a főiskola belépésével vált szükségessé a vezérigazgatói idej, 39. sz. utasítása, mely biztosítja az összhangot a főiskolán és a felsőfokú postaforgalmi tanfolyamon szerethető szakképesítés terén.

— Bánhidí —

Egy nagyon szép, fényes, fehér kartonra nyomott meghívóval a zsebenbe indultam a Posta Alközponti Üzembe. A négynapos program amit a meghívó kínált, már látatlanban is sokat ígért, figyelemre méltó, sőt mint jó példa, követendő is. A látottakról, hallottakról, bár mennyire is szeretnék fontosságukhoz méltó terjedelemben beszámolni, erre sajnos, nincs lehetőség. Így, ha csak röviden is, egy kivételével fókusz mindenről. Az üzem ifjúsága, a KISZ és a szakmai, gazdasági, társadalmi vezetés nagyszerű, harmonikus kapcsolata tette lehetővé a programokat. Az Alközponti Üzem osztályainak fiataljai a szeptember 9-én nyílt kiállítás megtekintését ismertették meg a látogatóval munkájukat,

munkaeszközeit, azokat a műszereket, amikkel dolgoznak, érzékelte azt a műszaki fejlődést, ahová szakterületük az évek során eljutott.

A következő program: a még csak egy éve itt dolgozó 13 fiatal ifjúsági munkabrigád alakított, s ennek névadó ünnepségére került sor a délutáni órákban. Ez a szerelő brigád ezentúl, mint Pesti Barnabás Ifjúsági Brigád működik majd.

A délután következő eseménye a Viktor Jara Ifjúsági Brigád — kiemelkedő, nagyszemű rendezésében — chilei szolidaritási műsorát hallgató végig körülbél 100 fiatal. Ennek a programnak különlegessége, hogy jelen volt a meghívottak között a Bolíviai Kommunista Párt küldötte, a Chilei Kommunista Párt

küldötte, a Chilei Szakszervezetek titkára, valamint a Szolidaritás Bizottság tagjai is. Még közvetlenebbé tette a találkozót az üzem egyik spanyolul beszélő dolgozója, Magyar Zoltán, kinek segítségével a jelenlevők választ kaphattak a feltett kérdésekre (l. Ezt filmvetítés követte, amellyel a nap gazdag programja véget ért. Másnap, 10-én került sor az Alközponti Üzem Ifjúsági Parlamentjére.

Csiszér Balázs üzemvezető részletes beszámolójában az elmúlt két évről beszélt. A pályakezdő fiatalok beilleszkedéséről szólva elmondta, hogy sok kérdést megvizsgáltak. Például: ki, kinek köszönjön, idős a fiatalnak vagy fordítva, hogyan dolgoznak, akarnak-e dolgozni, segítik-e őket az idősebbek a beilleszkedésben? Megállapították, hogy mind a fiataloknak, mind az üzem vezetésének van még mit tenniük e téren. Említett néhány kirívó, egyedül, de ugyanakkor elgondolkodtató esetet is. Az egyik fiatal úgy értelmezte az Ifjúsági Törvényt, hogy rendszertelen, minden nap, ebéd után hazament. Amikor a mindenkiire vonatkozó 8 órás munkaidőt emlegették neki, ő erre azt válaszolta, hogy nem ő a hibás, hanem a vezetés... Miért nem teszik olyan régi szakember mellé, aki rászorítja, hogy dolgozza ki a 8 órát...

Nemcsak a szakmát, hanem a munkafegyelmet is meg kell tanítani, állapították meg az üzemvezetők. Volt

olyan eset is, hogy tanulni akart a fiatal, de erre nem volt lehetőség. Szerveztek tehát házi tanfolyamokat, ahol a hiányzó, alapvető dolgokat el tudta sajátítani.

Nem mindig elég aktívak a fiatalok a különböző fórumokon, pedig az szükség lenne — hangsúlyozta Csiszér Balázs —, hogy aktívan részt vegyenek a kollektív vezetésben. A bérek vonatkozásában egyetért azzal, hogy a fiatalok többet akarnak keresni, jobban élni. Csak hogy, ehhez meghatározott munkát le kell tenni, és figyelembe kell venni az üzem adott lehetőségeit.

Hogyan alakult a fiatalok átlagjövedelme az elmúlt két év óta? Két éve az összeg 2217 forint volt, most az augusztus 31-én készült kimutatás szerint pedig 2589 forintra növekedett az egy főre jutó átlagjövedelem. Ha a nők-férfiak arányát nézzük, már nem ilyen kedvező a kép. A 30 éven aluli férfi dolgozó 1974-ben 2348 forintot keresett, 1976-ban pedig 2769 forintot. A nők-nél ez 1974-ben 1925 forint volt, ma 2204 forint. A lényeges különbség abból ered, hogy a nők szakmai képzettsége sokkal alacsonyabb. A feladat tehát a jövőben: kiemelten kezelni a fiatal nők továbbképzését.

Ezután Nagy Ferenc KISZ-titkár számolt be a KISZ IX. kongresszusáról, s az ott hozott határozatokat ismertette. Feladatuk az üzem ifjúságának fi-

gyelmét felhívta a teremben olvasható jelmondatra: „Forradalmi feladatunk, történelmi felelősségünk a fejlett szocialista társadalom felépítése.” Minden fiatalnak alapvető kötelessége, hogy a közösség és saját érdekében is, tisztelegéssel elvégezze mindennapi munkáját.

KISZ-tagoktól azt várjuk, nyújtsanak többet az átlagnál, legjobb képességeik szerint dolgozzanak, tanuljanak, magatartásukkal tünjenek ki, ítéljék el a fegyelmezetlenséget, a pazarlást és a hanyagságot.

A szünet után a jelenlévő fiatalok mondták el észrevételeiket, véleményüket. Szó volt a vidéken dolgozók olykor előforduló szállás-problémáiról, a szakmunkásképzés egyes hiányosságairól. Arról például, hogy a Postához kerülő műszerésztanulók nem részesülnek elektrotechnikai képzésben. Volt, aki az elektroműszerész-képzést hiányolta, azzal indokolva, hogy a mechanikai műszerek semmiféle elektromos ismerettel nem rendelkeznek. Volt olyan felszólaló is, aki a januári Ifjúsági Konferencián elhangzott kérdéseket összeszámolta és megállapította, az 50 javaslat és kérdés közül csak 12 esetben történt megoldás, illetve intézkedés. E hozzászólásokra válaszként részben a KISZ-titkár, részben az üzem vezetője, de a jelen levő fiatalok közül is, az elhangzottakra válaszoltak.

A szakmunkástanulók (mechanikai műszerész) elektromos ismereteinek elsajátítására a jövőben az üzem régi, nyugdíjas, jól képzett szakembereit fogja visszahívni, hogy ők foglalkozzanak és tanítsák a fiatalokat a gépek szerelésére. A KISZ-titkár elmondta, hogy az üzemvezetőségtől mekanta pontonként a konferencián elhangzottakra a választ, s azt osztályonként mindegyik ismertette. A Budapesti Távbeszélő Igazgatóság Szakszervezeti Tanácsa nevében Szarka György titkár arról beszélt, hogy a gondokat csak közösen lehet megoldani. Hangsúlyozta, milyen jelentősége van a fiatalok továbbtanulásának, hiszen rövidesen nekik kell a terület vezetését kezükbe venniük. Bejelentette, hogy terveznek egy hétvégi pihenőtábor a KISZ védnöksége alatt, ahol alpesi házakban pihenhetnek, üdülhetnek a jó munkát végzők.

11-én reggel bérelt hajóval Visegrádra utaztak, ahol mind a fiataloknak, mind a meghívott idősebbeknek gazdag programot szerveztek. Egy étterem teraszáról járóverseny indult a régi királyi várba, ahol egy elhelyezett jelmondatot kellett megtalálni.

11-én sport- és kulturális vetélkedővel ért véget a Posta Alközponti Üzem szervezésében indított gazdag programsorozat.

— Schenker —

A POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

FORUM

Örömmel olvastam a Postás Dolgozó májusi számában „A Népköztársaság Kiváló Brigádja” cím alatt közölt írást.

Egym, mint a több év-tizede a hírlapon dolgozók, különösen az a javaslat érdekelt, amelyről ezeket írja: „Az esedékes hírlap-díjnyugtát beszédes a mostani gyakorlatban komoly feladatot jelent hivatalunk és a kézbesítők számára. A külön kezelt és a külföldre előfizetett lapok díjait a kézbesítők szedik be. Ennek jelenlegi formája sok adminisztrációs munkával jár. A Központi Hírlap Iroda negyed és fél évenként küldi ki ezeket a számlákat. Van olyan, hogy a hivatal ilyen alkalmakkor négy-öt ezer számlát kap beszédre. Mivel ezeknek a nyugtáknak a feldolgozása (járata beosztás, bekopogás, kiosztás) nincs külön rendszerezett dolgozó, ez a feladat is a kézbesítőkre és a leosztókra hárul. A kézbesítők többszöri kíséreltet után sem találják otthon az előfizetőket, értesítő hátrahagyása után leosztóknak a maradvány nyugtákkal. Ezután az értesített és szabályosan elintézt nyugtákat visszaküldik a Központi Hírlap Irodához. Ezt követően a KHI, hogy a folyamatos előfizetés ne szakadjon meg, csekkeket küld az előfizetőknek. Véleményünk szerint abban az esetben, ha a KHI nem díjnyugtákat, hanem az előbb em-

lített csekkeket küldene ki az előfizetőknek, nagymértékben egyszerűsítve lenne ez a feladat is. A csekkeket borítékban egy mellékelt nyomtatvánnyal ellátva kapnák meg a felelőket.

Ez a javaslat az érem egyik oldala, de mivel két, sőt három oldala is van, ezért vettem a fáradságot, hogy megnézzem Budapest 112-es postahivatal hírlapdíjbeszedési munkáját az év januárjától augusztusig bezárólag.

Ismeretes, hogy a KHI a hivatalok által előfizetői szolgáltatásban nem kezelt „egyéb” lapok előfizetési díjakat az előfizetőkön keresztül, vagy a hivatalok útján (hírlapbeszedési — HDB szolgáltat) beszédi.

A rendszeres díjbeszedés általában az egyes, naptári negyedévek utolsó hónapjában (március, június, szeptember, december) történik. A KHI ismeri a díjbeszedés nehézségeit és a hivataloknak ezzel járó gondjait. Neki is éppen elég gondja van vele. Ezért az előfizetés gyűjtését végző szervezők útján egyre jobban törekszik arra, hogy az éves (fél éves) előfizetést szorgalmazza. Ennek előnyét már tapasztaljuk. Ezzel az eljárással a HDB nyugtáknak kézbesítésének, illetve a díjak beszédésének zöme ma már egyre inkább fél évenként (majd később évenként) jelentkezik.

Budapest 112-es postahivatal HDB-mutatója:

1976	kiküldött HDB-nyugták darabszáma	kiváltott HDB-nyugták darabszáma
január	298	204
február	14	9
március	55	45
április	680	506
május	2006	1543
június	1173	1001
július	47	36
augusztus	73	50
Összesen:	4346	3394

mennyiségben és minőségben teljesítette a díjbeszedési feladatokat, akkor a munkájukat igen jelentősnek mondható.

Most pedig nézzük az érem harmadik oldalát. A kérdés: ha a kézbesítőknek csak a levélben küldött csekkeket kellene kézbesíteni, vajon az előfizetési díj olyan mértékben és időre folya-e be, mint jelenleg? Nem valószínű! Jelenleg, a kiküldött HDB-nyugták 80 százalékát a hivatalok kézbesítői útján váltják ki az előfizetők.

Ha az előfizetők valóban csak csekkeket kapnának, igen kevés volna azok száma, akik fáradságot nem ismerve — munka után, vagy kezdete előtt — sietnének a postára az előfizetési díjat befizetni, ismerve a sorban állás és várakozás nehézségeit.

Végül is mi a megoldás? Az a jó kézbesítő, akit a felek ismernek, gyakorlati látnak, beszélnek vele, és a — pénzküldeménykor

— szeretettel várnak. Ki tud ilyenkor az agítálnak ellenállni? Így marad meg továbbra is sok lap-előfizető.

És ha meggondoljuk, hogy az országban körülbelül 3000 postahivatalnál a kézbesítők útján a HDB-nyugtákra évente közel 10 millió forint beszédése van biztosítva, akkor ez a munka a népgazdaság számára is jelentős.

A Petőfi szocialista brigád által ajánlott javaslat, amely a kézbesítőknek könnyítést jelent, egyszer majd talán megvalósul. Véleményem szerint ez nem is egészen a Postán múlik. Az egész csak az „előfizetői öntudat” kérdése. Addig is a régi utat kénytelenek járni, amelyhez könnyítést elsősorban maguk a hivatalok kénytelenek megkeresni. Remélve, hogy ebben a felsőbb vezetés is segíteni kész.

Ugrócsky Mihály
ny. postafőfelügyelő
K. H. I.

Most csak a távközlési forgalmi munkaterületről említek néhány példát, elsőnek a távirószolgálatot, ezen belül a táviratok díjazását.

Általános vélemény az, hogy a díjazási szabályok az egyszerűsítési törekvések ellenére is, bonyolultak. A közönség nem ismeri a díjazási előírásokat, ezért néha bizalmatlan a díjmegállapítással kapcsolatosan, ami több esetben nem is egészen alaptalan.

Több postás dolgozó valószínűleg „tudomány”-nak tartja a díjazási szabályok ismeretét és ezzel a jelzővel el is intézi a maga részéről, mondván, hogy ő postás, nem pedig „tudós”. Az igazság az, hogy ezzel a kérdéssel nem lehet elintézni, de meg kellene keresni az utat a díjazás egyszerűsítéséhez, legalábbis belföldi viszonylatban, amennyire ezt a Nemzetközi Távirószabályzat engedi. Az egyszerűbb, könnyebben elsajátítható díjazási előírás a díjhíányok rendezésével kapcsolatos sok felesleges adminisztrációs munkától kímélné meg a végrehajtószolgálat dolgozóit és az ellenőrzőket egyaránt. Ugyancsak kevesebbet bosszankodnának a táviratok feladói is a terhükre utólag felszámított díjhíányok miatt.

A távbeszélő-szolgálatban sok adminisztrációs munkát ró a végrehajtószolgálat dolgozóira a díjtartozásokkal kapcsolatos eljárás. A jelenleg érvényben levő előírás szerint, ha az előfizető határidőre nem fizeti be számlája összegét, a hivatalvezetőnek vagy megbízottjának távbeszélőn kell érdeklődni a befizetés akadályáról. Ha az előfizető a hónap végéig sem fizet, ezt követően még három meghatározott időpontban írásban fel kell szólítani a számla befizetésére. Így lényegében a két hónapon át nem fizető négy esetben kell felszólítani, hogy a részére nyújtott szolgál-

Feltartóztatlanul közeleg az ősz, ismét itt lesz a csapadékosabb, hidegebb évszak.

Hivatalunknál — bizonyára az ország más hivatalainál is — problémát jelent az esős idő. Ugyanis a kismotoroképpárral közlekedő táviratkézbesítőinknek védőruha nincs biztosítva. Viszont rossz idő esetén a kismotorral járó kézbesítőket ugyanúgy éri az eső, mint a védőruhával ellátott, nagymotorral közlekedő szaktársakat.

Ez a körülmény rengeteg baj forrása: a kézbesítő szaktársak megázhatnak, megfázhatnak, megbetegszenek. A sürgős küldemények nem kerülnek időben a címzetekhez. Hivatali vetülete pedig: kártérítés a késve továbbított küldeményekért és fluktuáció.

Az új dolgozók felvétele, betanítása, a régi dolgozók munkaviszonyának megszűntetése sok

Sokat kell tennünk a munkafegyelm szilárdi-

Tudja, hogy gyorsan túl legyünk az adminisztráción, kihoztam mind a négy felszólítást!!!

tatások díját fizesse be. Ha erre sem fizet, jön az újabb adminisztráció: a díjtartozás bírósági végrehajtását kell kérni. Ez az adminisztrációs folyamat, melyet előírás szerint a legkisebb postahivatalnak is végre kell hajtania, nagyon munkaigényes.

Ugyanígy, a rádió és televízió-előfizetési díjak beszédése is nagy adminisztrációval jár. Itt még az a lehetőség sincs meg, hogy a Posta a nem fizető előfizetővel a jogviszonyt megszüntesse, hanem a rendszeresen nem fizetővel szemben az eljárást folyamatosan kell alkalmazni. A távközlési forgalmi munkaterületen az utóbbi években sok jelentős adminisztrációs csökkenést eredményező egyszerűsítés valósult meg. Remélhetjük, hogy a fellevelet problémákkal kapcsolatosan is lesz megoldás az egyszerűbb eljárásra és ezen keresztül az adminisztrációs munka további csökkentésére.

Szükséges ez a Posta egész területén, beleértve a különféle statisztikai adatszolgáltatásokat is, mert csak így lesz kevesebb az a kérdés: „Nem lehetne egyszerűbben?”

Horváth Dezső
Miskolci Postaigazgatóság

tásért is. Egy elázott, átfázott kézbesítő, aki szolgálati ideje alatt önkényesen hazamegy átföltözni, esetleg szeszes italt is fogyaszt melegítőként, hogyan vonható felelősségre?

Várható-e, hogy anyagi erőink lehetővé teszik — és mikor — a kismotoroknak is a védőruha-ellátást?

Tóth Lászlóné
Debrecen 1. ph.

VÁLASZOK:

A Postás Dolgozó augusztusi számának „Forum” rovatában a szombathelyi Savaria brigád olyan javaslatot tett, amelynek vizsgálata a 8-as Vezetékes Távközlési Szakosztály feladatkörébe tartozik. A brigád javaslatát megvizsgáltam és ennek alapján az alábbiakban tájékoztatom a T. Szerkesztőcséget:

A Szombathely 1. postahivatal Savaria brigádjának tagjai által meghirdetett verseny célkitűzése és az a törekvés, hogy Budapest megkerülésével, „kerülő úton” létesítsenek kapcsolatot a szombathelyi előfizetők és a Budapesttől — távhívásban még be nem kapcsolt — helységek előfizetőivel: helyes, de megvalósítása jelenleg még erőszakolt és nem lehetséges.

A brigád tagjai olyan helységek, közvetített központok között akarnak kapcsolatot teremteni, mint például Szombathely—Sátoraljaújhely, vagy Szombathely—Békéscsaba (esetleg ezeknek valamilyen többszörösen közvetített központjaik).

A távhívó hálózathoz jelenleg is nagyfokú telítettség, az átviteli utak tartós foglaltsága (ami a kapcsolások során elkerülhetetlen) a távhívó hálózat nem kívánatos túltelítettségét jelentené, amely erre nincs tervezve.

Az előfizetői és kezelői távhívóforgalom zavarta-

lan működése, valamint az egységes kezelés érdekében állítottuk össze a távhívó hálózat irányítási útvonálát, amelynek alkalmazásával lehetséges csak a forgalom zavarmentes lebonyolítása.

A távhívó hálózat irányítási útmutatója a Budapesttől, távhívó hálózatba még be nem kapcsolt egyes helységek elérését is lehetővé teszi, de figyelembe veszi az adott távhívó központhoz kapcsolódó manuális áramkörök számát, a legjobb beszédérthetőséget és mindazokat a tényezőket, amelyek a forgalomirányítást indokolják.

A brigád tagjainak számítása természetesen, de sajnos az tartalmazza, hogy Szombathely 1-es postahivatal milyen bevételeket érhet el. Nem tartalmazza a számítás azt, hogy a távhívó hálózaton a méretezett forgalom túl lebonyolított forgalom milyen mértékben akadályozná az előfizetői és kezelői távhívást, és ez milyen bevételekieszt jelenthetne összpontai szinten.

A brigád tagjainak vitathatatlan jó szándékú javaslatáért köszönet jár, azonban a bevezetést a fent röviden vázolt forgalomtechnikai tényezők sajnos nem teszik lehetővé.

Elvtársi üdvözléssel:
Pammer János
ügyosztályvezető

A júliusi „Forum” rovat közölte Molnár Gyula szaktársnak (HÁLEP, Budapest) a Plumett gépek késedelmes használatbavételét bíráló cikkét. A Postavezérigazgatóság feladatát adta, hogy e cikkre választ írjak. Kérem a következő választ elfogadni és a „Postás Dolgozó”-ban közölni:

A cikk trójának igaza van. Valóban a nehéz fizikai munka gépesítését, a kábelépítés termelékenyebbé tételét hivatott segíteni a Plumett csörölő, amit a kábelüzemi gyakorlat is igazolt. Ezért a Postavezérigazgatóság utasítására a gépi kábelbehúzás technológiájához leginkább alkalmasnak talált Plumett csörölőket a Posta valamennyi Hálózatépítő Üzeme részére, fejlesztési téma keretében, ez évben beszereztük.

Ezen túlmenően jelentős előrelépésnek ítéljük a fejlesztési témához kapcsolódó újítási javaslat kidolgozását, mely a komplex kábelbehúzási munka elméleti és gyakorlati megvalósítását irányozza elő.

Az újítási javaslat elbírálása jelenleg a Postavezérigazgatóságon folyamatban van. Az újítás és fejlesztés alkalmazását nagyon sok számítási, sajátos eszközök kialakítása és üzem előkészítése előzte meg. Változatlanul gond a beruházáshoz szükséges 15–20 behúzó készlet gyártása — amely a behúzó csörölők célirányos használatbavételét segíti elő —, melyre ez ideig sem tudunk kivitelezőt biztosítani.

Reméljük, hogy összefogással e problémát rövidesen megoldjuk és a Plumett csörölők a Hálózatépítő Üzemeknél is a tanfolyamon oktatott technológia szerint alkalmazhatók lesznek.

Ismételtlen kérem, hogy a fenti választ a Postás Dolgozó következő számában közölni szíveskedjék.

Csáki László
igazgató

Néhány észrevételt feltétlenül meg kell tenni a lap augusztusi számának Fórum rovatát olvasva. A Szegedi Postaigazgatósághoz tartozó kézbesítőkhez hasonló problémáink vannak. Mi évek óta próbálkozunk az összevont kézbesítőkerület biztosítani a szabadszombatot, de mind kevesebben vannak azok a dolgozók, akik ezt a megterhelő munkát vállallják. Inkább lemondanak a szabadszombatról.

„Munkaidőcsökkentés jobb munkaszervezéssel, plusz létszám beállításával” így szól az igazgatója, amely egy termelési tanácskozáson hangzott el, a 44 órás munkahétre való átállás előtt.

Mintha csak parancsra történt volna, a szabadszombat bevezetése óta állandóan késve érkeznek a nagy példányszámú hetilapok, még azok is, amelyek hétközben jelennek meg. Elfordul, hogy egy kézbesítőnek az összevont kerületekben 60–80 kilogramm súlyú hírlapot kell kihordania. A nagy fizikai igénybevétel elvette a kedvét

több kézbesítőnek a szabadszombattól, így az öröme öröm is vegyült.

A szabad szombat formálissá vált, mert a kézbesítők többsége a szabad időben dolgozik — saját anyagát hordja ki. Azt, amit más hivatalnál nagy nyugtára ártás árán sem tudtak megvalósítani, mi is megkíséreltük, de nem sok eredménnyel.

Ez a megoldás szerintünk addig nem alkalmazható, amíg a hetilapok nem a megfelelő időben érkeznek. Az állapotok természetesen változhatnak. Kiutat jelentene a város teljes betétesítése, ez az előfizetők miatt nehezen valósítható meg. Hiába jövedelmező a hírlapkihordás, a jelentősen igénybevétel ellenére sem jelentkezik senki „rikkanccsok”, mert így is titulálnak benünket, hírlapkihordókat. Nehezíti a helyzetet, hogy sok más üzem megfelelőbb munkalehetőséget biztosít a jelentkezőknek.

Hogy a helyzetünk megjavuljon, komoly agitációs munkára és összefogásra van szükség.

Finta István
Szekszárdi ph.

Köszöntjük a fegyveres erőket

A pákozdi dombokon 1848. szeptember 29-én egy fiatal, hiányosan felszerelt magyar hadsereg legendás győzelmet aratott az osztrák császári hadak felett. Szeptember 29-e méltán lett a Magyar Néphadsereg, fegyveres erőnek ünnepe.

Huszonhat éve minden szeptember 29-én a fegyveres erőnek „tiszteleg” az ország. Baráti, elvtársi szeretettel köszönti a fegyveres erők minden tagját. Dolgozó népünk egyre jobban tudja és érzi, hogy a néphadsereg, a határőrség, a rendőrség és a munkásőrség, a szocialista haza biztonságának, a nyugodt alkotó munkának, a békés életnek hűséges őrzője, egyik legbiztosabb garanciája.

Elsőrendű kötelességünk önmagunkkal szemben, hogy hasznosítsuk a testvéri szocialista országok, különösen a szovjet hadsereg gazdag harc és politikai tapasztalatait. A szovjet állam Vörös Hadserege csaknem hat évtizedes múltja alatt történelmi jelentőségű győzelmeket aratott, kimunkálta azokat az alapvető elveket, katonapolitikai, harcászati, nevelési módszereket, amelyek általában a szocialista hadsereget jellemzik. Ma, a Magyar Néphadsereg korszerű, szocialista hadsereggé fejlődött és baráti szocialista hadseregekkel együttműködve a béke, a szocialista világrendszer védelmezője.

Az ország népe mindig számíthatott fegyveres erőire, ha váratlanul jelentkező feladatok megoldására volt szükség. Katonáink, határőrségünk és munkásőrségünk példamutatóan részt vállalt az elemi csapások által okozott károk helyreállításából, illetve azok megfékezéséből. Katonáink a népgazdaság különböző területein végzett munkájukkal évről évre több milliárd forinttal gyarapítják a nép vagyonát.

Tisztelettel köszöntjük fegyveres erőink minden tagját. Külön szeretettel köszöntjük a Magyar Postánál dolgozó munkásőrsőket, a polgári védelem aktivistáit, a tőlünk bevonult fiatal katonáinkat és a Magyar Honvédelmi Szövetség keretén belül tevékenykedő tartalékos tisztjeinket és tiszthelyetteseinket.

A 2700 csatornás rendszer

A távbeszélő szolgálattal kapcsolatos igények országunk társadalmi és gazdasági fejlődésével együtt, állandóan növekednek. A kézi kapcsolású üzemmód és a szövevényes helyközi távbeszélő hálózat már nem elégíthette ki a közígazgatás, a népgazdaság egyes ágazatait, a társadalmi szervek és a lakosság megnövekedett forgalmi igényeit. A kézenfekvő megoldás a kapcsolások gyors, pontos gépi úton történő megvalósítása volt.

A távvalasztó rendszer kiépítésénél arra is kell figyelni, hogy gépi kapcsolású központi forgalmi torlódás esetén, szabad áramkör hiányában, foglaltsági jelzést ad. Itt a hívásokat sem várakoztatni, sem sürgősség szerint sorolni nem lehet, mint ezt a manuális központoknál a kezelők teszik. Ezért a távvalasztó rendszerrel összekötött központok kö-

hogyan akkor úgy tervezték a gerincirányok koaxiális kábelait, hogy ha szükséges lesz, akkor a rajtuk üzemeltetendő 960 csatornás rendszereket bővíteni tudják 2700 csatornára. A kábel változtatása nélkül. Szervezett munkával, nagy összefogással már 1969-ben üzembe helyezték a Budapest—Győr, és 1971-ben a Budapest—Cegléd—Szeged közötti koaxiális távkábeleket.

A felkészítési munka minden fázisában előrelátásról, szervezetségről tanúskodott. Számos műszaki probléma között meg kellett oldani a régi és az új berendezések gazdaságos együttműködését. A felszerelt és most a 2700 csatornás rendszerrel kiváltandó, 960 csatornás rendszer is Ericsson gyártmányú. Általános probléma a dokumentáció fordítása. A HTI-nél ez még a szerelés kezdete előtt

csatorna"-ként, rengeteg precízen működő áramkörrel. A berendezés először 3 csatornánként, úgynevezett előcsoporthoz készült, majd 4 darab 3 csatornás előcsoporthoz összefog egy alapsoporthoz. Ez már ugye, 12 csatorna! Ezután öt ilyen 12 csatornás alapsoporthoz készült egy főcsoporthoz. Ez már 60 csatorna! Most az ilyen módon összefogott 15 darab 60 csatornás főcsoporthoz készült egy 15-ször 60 „blokkot”. Ez 900 csatorna. Utána összefogja az azonos módon készült 3 blokkot és kész a 2700 csatorna. Az áramkörök visszaalakítása ugyan így történik, visszafelé.

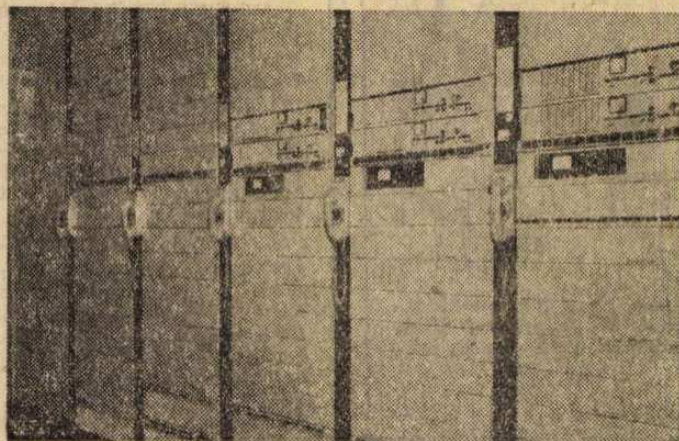
Műszaki megvalósítása már nem ilyen egyszerű. Bizonyítja ezt, hogy szerte a világon és természetesen a Magyar Postán is, magas képzettségű szakemberek szükségesek ennek a megvalósításához.

Mérnökök, technikusok, műszerészek, jól összeszokott, szervezett „serege” szükséges ehhez és a hasonló modern berendezések üzembe helyezéséhez, karbantartásához. Az állandó szakmai továbbképzés nélkül a fejlődés útjára szinte elképzelhetetlen. A hírközlés fejlődését, műszaki fejlesztését viszont népgazdaságunk minden területére igényli.

Ma már valamennyi szomszédos országgal koax-összeköttetésünk van. Az idén üzembe helyezik a Budapest—Szolnok 2700 csatornás rendszert, a Budapest—Győr 2700 csatornás rendszer üzembe helyezése a kábelmunkáknál tart.

Mindezek jelentősége kézenfekvő, egyre nagyobb lehetőséget biztosítanak a belföldi és nemzetközi igények kielégítésére. Teret biztosítanak a nemzetközi átmenő- (transzit) forgalom egyre korszerűbb lebonyolítására.

— Ormai —

Íme, az Ericsson ZAX 2700-as berendezés

zötti áramkörök számát úgy kell megválasztani, illetve az igények növekedésével bővíteni, hogy azokon a legfontosabb időszakban is zökkenőmentesen lehessen hívásokat lebonyolítani.

Ez önmagáért beszélve adja az egyetlen megoldást: gazdaságosan, gyorsan és műszakilag távvalasztó rendszerhez méltó magas szinten kell biztosítani az áramköröket (beszédcsatornákat). Ennek egyik járható útja a koaxiális kábelben üzemelő nagy csatornás számú vívós rendszerek telepítése.

A III. ötéves tervidőszak alatt hozott helyes népgazdasági döntések eredményeként a nagyobb távkábelhálózat ügrásszerű mennyiségi és minőségi növekedése 1968-ban indult meg. Akkor kezdődött a gerincirányokon (főirányokon) a koaxiális rendszerek kiépítése.

A Posta szakembereinek előrelátásáról tanúskodott az,

rendelkezésre állt, az első 2700 csatornás rendszerről, amelynek szerelése az idén fejeződik be. Már 1975-ben magyarra fordított dokumentáció alapján, céltanulmány indult az üzembehelyezők és a karbantartók részére, önértékelés, az igazgatóság az új berendezés telepítését saját hatáskörben oldotta meg.

2700 csatorna, 960 csatorna...! Mit takarnak ezek a számok? Kis számok, nagy számok? Nem mindenkinek szólnak az átviteltechnika. Ezért természetes is, ha a számok alapján nem tud valaki képet alkotni. Megpróbálók közérthetően, egy pár szót magáról a rendszerről és berendezésről írni.

Egy beszédcsatorna (telefoncsatorna), a nemzetközi előírásoknak megfelelően, 300 Hz-től 3400 Hz-ig terjed, tehát durván 4 kHz. Ez a berendezés 2700 darab, ilyen 4 kHz-es csatornát „fog össze” és továbbít egyetlen „vivő-

FILMPÁRKA

Vannak filmek, amelyek nem öregednek, holott 16 esztendő több a soknál ebben a műfajban, ahol oly könnyen elavulttá válik egy irányzat, túlhaladottá a néhány éve még forradalmian újnak ható mondandóval!

Ilyen „örökzöld” film az 1960-ban készült angol „Szombat este és vasárnap reggel”, amely 1961-ben, amikor nálunk vetítésre került óriási sikert aratott. Felújítását, a Filmbarátok Köre hálójában való bemutatását nem is annyira ez, hanem az előbb elmondottak indokolják.

A csehszlovák származású Karel Reisz immár klasszikussá vált alkotása ugyanis az idők folyamán mit sem veszített időszerűségéből. (Talán művészi értéke mellett azért sem, mert a benne ábrázolt állapot, magatartásforma konzervatívodott. A Munkáspárti Kormány, amely felváltotta a konzervatív rezsimet nem — vagy csak nagyon kis mértékben — váltoította meg választói reményeit!)

Alan Sillitoe, a neves angol író — a forgatókönyv szerzője — aprólékos realizálással rajzolta meg: milyen lefojtott energiák munkálnak Arthur Seaton, a fiatal nottinghami munkás lelkében. A regény, amelyet Reisz filmre vitt, olyan, mint valami látólel.

A „Szombat este és vasárnap reggel” egyike az úgynevezett angol új hullám legfontosabb idezett produkcióinak. E sajnos sok tekintetben befulladt irányzatnak egyik legfőbb érdeme az volt, hogy képviselői az ötvenes évek derekán a dokumentarizmusból érkeztek a játékfilm területére, s hátat fordítva szabályosra nyírt kertek illúzius Angliájának: a való világot mutatták be a nézőknek, ezernyi

problémáival, hétköznapi megnyilvánulásaival.

Reisz és Sillitoe alkotói kettőse egy harmadik művész (színész) közreműködésével érte el célját. Albert Finney (akit legutóbb az olvasók ugyancsak e irányzat másik jeles mesterének, Tony Richardsonnak 1964-ben köszöntötte Tom Jones-ában látható) a Magyar Televízióban valóban egyenrangú alkotótárs. Nem játssza, hanem éli a figurát. Természetes emberábrázoló stílusa hitelesen állítja elének azt az Arthur-t, aki más körülmények között bizonyára más lenne. Bensőséges lélekrajzzal pedig érthetővé teszi minden megnyilvánulását, magyarázza tetteit, szükségesszerűségeit, hogy anarchikus lázadása: miért nem válik igazán erővé, jogos elégedetlensége miként fecselődik el holmi esztelen stílikké.

Hárman (és természetesen a film egésze) hadat üzen az idillnek. Nem megnyugtató, hanem felrázni akar, minden kockájával azt sugallja: így nem lehet élni! Nem itéli ele magatartást, hanem érthetővé teszi. Amit már látunk az nem az ok, hanem az okozat. Lélekölő hétköznapi egyenlő örömtelen munkával, a más javára, hasznára végzett gépies rohadással. És ebből a szombat esték csak menekülést jelentenek, a vasárnapok csak kikapcsolódást. Arthur, a fiatal munkás tudja, hogy ez nincs rendjén, de az a baj, hogy saját meglátása szerint önmaga sem ismeri magát. Számára a családalapítás is csak beilleszkedés lenne!

Egy életszelet a Szombat este és vasárnap reggel és mégis az élet teljessége. Vádirat, s egyszersmind rekviem is.

Abel Péter

Bélyegérdekességek

Állami Nyomdában készült, 260 500 fogazott és 6500 fogazatlan példányban. Cziglányi Adám grafikusművész terve alapján.

Az év legszebb bélyege címet 1975-re — a bélyeggyűjtők szavazatai alapján — az a bélyegblokk nyerte el, amely Visegrád középkori műemlékeit mutatja be. A blokkot Vertel József tervezte, a Pénzjegynyomda készítette. Szeptember 12-én, a 49. magyar bélyegnap ünnepségén, a MABEOSZ székházában adták át a címmel járó vándordíjat a tervezőnek és a nyomda kollektívájának. Vertel József ebben az évben kapta meg először a Magyar Posta vándordíját, egy szép, egyedi kivitelű Herendi-vázát.

Novemberi újdonság lesz a „100 éves a győr-soproni vasútvonal” elnevezésű, 7 címletről (40, 60 filléres és 1, 2, 3, 4, 5 forintos) álló bélyegsorozat. Tervezője Kékési László grafikusművész.

Az egyes bélyegek korabeli mozdonyokat és a vasútvonal állomásépületeit mutatják be.

A 40 filléres bélyegen Sigi gyártmányú két csatlós gőzmozdonyt Enese állomással, a 60 filléres bélyegen a 17. számú, Bécsújhegyen gyártott gőzmozdonyt Rábatamási állomással, az 1 forintos bélyegen Ganz gyártmányú sínautóbuszt, Fertőszentmiklós állomással, a 2 forintos bélyegen HANOMAG gyártmányú gyorsvonatú gőzmozdonyt, Kapuvár állomással, a 3 forintos bélyegen 1926-os gyártmányú tetőhűtő Ganz-motorkocsit, pótkocsival, Győr állomással, a 4 forintos bélyegen 4 tengelyes Ganz-motorkocsit. Felsőboz állomással és az 5 forintos bélyegen Rábe—Balaton motorkocsit, Sopron állomással a háttérben láthatunk.

Bélyegnap kiállítás nyílt szeptember 4-én délelőtt a MABEOSZ Vörösmarty utcai székházában. A kiállítás — amelyet már közel két évtizede minden évben megrendeznek — a legjobb magyar bélyeggyűjtemények seregszemléje. Ezen a napon adta ki a Magyar Posta új bélyegsorozatát is. A négy darab, egyenként 2+1 forintos névértékű bélyeg azokból a gótikus szobrokból mutat be újabbakat, amelyeket 1974-ben a budavári ásatások során találtak.

Oktober 14—24. között rendezik meg Milánóban a FIP

Meghoztam a leveleket!

A kollektív szerződésről (II.)

A Posta, mint az már közismert, 1971. július 1-én bevezette az országos alkalmazotti bérrendszert. Az akkori körülmények szükségessé tették az ügyintézői munkaköri főcsoportban a megosztott, I—II. bértételek alkalmazását (előtérben a népgazdaságtól).

A belső postai bérarányok jelentős változása miatt egyre sürgetőbb lett az igény a dolgozók részéről a II. bértételek megszüntetésére, eltörlésére.

Ezt most sikerült realizálni. Véleményünk szerint ez az új Kollektív Szerződés egyik legnagyobb pozitívuma. Ezzel a módosítással megszűnt minden különbség a postai és az országos alkalmazotti bérrendszer között. Ugyanazok a bértételek vonatkoznak a Postán ügyintézői munkakörben alkalmazott dolgozókra, mint a népgazdaság bármely más vállalatánál ilyen munkakörben foglalkoztatottakra. Ez a módosítás szükségessé tette a munkaköri besorolások felülvizsgálatát, módosítását is, amellyel egyidőben összevontak több munkaköri elnevezést, a képzettségi előírások egyidejű felülvizsgálatával.

Új eleme a szerződésnek, hogy a 3/d—1. számú mellékleteiben részletezték azokat az országos érvényű, speciális bérrendszereket, amelyeket az adott postai munkakörökben is alkalmazni kell. (POTI,

PKI, POSTABER, polgári fegyveres őrség, pedagógusok, egészségügyiek, üdülő-alkalmazottak, számítástechnikai munkakörök, gépjárművezetők.)

Változás történt a munkaverseny-jutalmazás és a kitüntetés szabályozásánál is. Az arany-, ezüst- és bronz-brigádérem elismerésében részesült szocialista brigádok részére járó pénzjutalmat (a „legalább” szó elhagyásával) fixösszegben határozták meg. Az ifjúsági egyéni verseny-mozgálmában eredményt elért fiatalok jutalmazását eddig külön utasítás szabályozta. Az elhangzott javaslatok alapján most ez is bekerült a szerződésbe.

A közgazdasági szabályozókban történt változások (megszűnt a nyereségprémium és nyereségjutalom, a szociális és kulturális alap létrehozása, valamint a szakszervezetünk X. kongresszusa határozataiból adódó feladatok végrehajtása szükségessé tette a részesedési alap felhasználási elveinek módosítását.

Az egyik ilyen új intézkedés, hogy a jövőben a gyermekgondozási segélyen levő nő-dolgozók is kapnak év végi részesedést, a fizetés nélküli szabadság teljes időtartamára. A gyes-en levő kismamák az év végi részesedés bér- és időarányos felosztására kerülő

részére jogosultak. A részesedés összegének számításánál a dolgozó nő tárgyévi személyi alapbérét kell figyelembe venni.

Több észrevétel, javaslat érkezett az év végi részesedés százalékos felosztásának változtatására is. A beérkezett javaslatok összesítése azonban azt igazolta, hogy a dolgozók többsége a jelenlegi 65—20—15 százalékos felosztási arányt tartja megfelelőnek, így itt nem történt módosítás.

El kell azonban mondani, hogy jelenleg dolgoznak a Posta törzsgárda-szabályzatán, amelyet a tervek szerint 1977. január 1-től vezetnek be. A törzsgárda-szabályzat életbe lépése után sor kerül az év végi részesedés felosztásának módosítására is.

Bár a természetbeni juttatások mértékében nem történt változás, mégis szólni kell róla. Az 5. sz. melléklet ugyanis, eltérően az eddigi szabályozástól, csak a tényleges postai munkaviszonyban levő dolgozók kedvezményben részesítésének feltételeit tartalmazza. A postai kedvezményben részesülő egyéb személyekre vonatkozó szabályokat külön vezérgazgatói utasítás tartalmazza, amelyet az új Kollektív Szerződés életbe lépésével egyidőben adtak ki.

Fejes Istvánné

„BÉKE” a solti nagyadón

Szocialista munkaversenymozgalom, brigádmozgalom... Azonos célok, különböző lehetőségek és körülmények. Vajon hogyan tudja „hozni” az eredményeket egy olyan kollektíva, amely a brigádmunka hatékonyságát tekintve — objektív tényezők miatt —

A „foghíjas” Béke brigád (három tag hiányzik a fotóról, éppen tanfolyamon voltak): Vécsey István, Batka Zoltán, Kuzma István, Szabó József, Biró András, Kurinyecz Dénes és Rezsék Márton

hátrányosabb helyzetben van? Erre próbáltam választ kapni, amikor felkerestem a Posta Központi Kábelüzem Béke szocialista brigádját.

Amíg a gépkocsi leért a solti munkahelyre, útitársaim — Petrács Ferenc főépítészvezető és Győre László művezető, a szerelési részleg osztálybizottságának titkára — tájékoztattak a vidéki szerelők helyzetéről. Elmondták, hogy nyolc építészvezetősnél nyolc brigád dolgozik, ebből öt szocialista címes. Az „ötök” egyike a Béke, ők jelenleg a solti nagyadón környéken dolgoznak. Távkábelszerelők.

Sajnos, szükségben vannak a szakembereknek, amelynek — Petrács Ferenc szerint — két fő oka van. Az egyik, hogy ma már egyre kevesebben vállalják a vándoréletet, a nehéz munkakörülményeket. A másik, hogy a vidéki ipar-telepítések következtében sehol sincs olyan munkaerő-felhasználó, mint akár néhány évvel ezelőtt volt.

Mindenestre, az építészvezetőség igyekszik úgy megszervezni a munkákat, hogy egy-egy brigád hosszabb ideig egy helyen dolgozzon. Ugyanakkor a vidéken dolgozókat anyagilag is támogatják, ők külszolgálati átalányt kapnak. 1968 óta folyamatosan vezetik be a levegő-túlnyomásos ellenőrzést, ezáltal a szavatossági hibák nagy mértékben csökkentek. Persze — folytatja a főépítészvezető — a legbiztonságosabb technológia is csődöt mond, ha az embereknek a munkához való hozzáállása nem megfelelő. A Béke brigád tagjainál nincs ilyen gond.

A távolban már feltűnt a 300 méter magas adótorony — a szovjet szerelők határidő előtt készítették el —, amikor a gépkocsival hirtelen megálltunk. Az úttól néhány méterre — a szemerkélő esőtől nedves szántóföldön — egy sátrított alatti munkagödörben két ember dolgozott: Szabó József és Vécsey István. Mindketten tótszentmártoniak.

Tessék csak nyugodtan kérdezni, mi közben dolgoznak azért — mondta Szabó József, az idősebbik, miközben villámgyors mozdulatokkal csavarta, forrasztotta össze, majd szigetelte a megfelelő huzalokat.

Úgy tudom, maga is kiváló dolgozó.

Igen, igyekszik az ember... Már 15 éve a vállalatnál dolgozom... A brigádból többen falumbeliek, a Pista is az — bólint a társa felé. Mindennap kihoznak minket a munkahelyre. Tudja, szét-szórt területen dolgozunk, van egy pár ilyen munkagödör itt a környéken... Egy-egy helyen ketten vagyunk.

A brigádtagok Perkátán laknak, ott béreltünk egy házat a községi tanácstól. Szépen berendezték, van ott ké-

rem tv, rádió meg könyv is. Amióta Botka Zoltán a brigád vezetője, egész másképp megy itt minden. Nincs kocsmázás, italozás. A szálláshelyet mindig rendesen kitakarítjuk. Valamikor, nem is olyan régen még beosztottak minket amolyan tisztasági fe-

lősnék. Most már nincs szükség erre, mindenki tudja, hogy mikor következnek, nem kell szólni senkinek. Jól érezzük magunkat így együtt. Minden hétfőn hazautazunk, hétfőn pedig kezdődik elől a munka.

— Mennyi a fizetés?

— Nem panaszkodhatunk.

— Ha mindent beleszámolok, akkor én például 3500—3700 forintot keresek havonta. Ehhez még prémium is jön...

Folytattuk utunkat az adó irányába. Mielőtt odaértünk, ismét megálltunk egy munkagödörnél. Itt Kuzma István csoportvezető dolgozott, egy másik társával. Őt is faggattam egy kicsit.

— Pista bácsi, úgy hallottam, maga a tótszentmártoniak közül az első, aki jött kábelszerelőnek!

Igen, ennek már 25 éve. Hármán jöttünk akkor, úgyhogy amolyan dinasztia-tagnak számítottunk már. Mert tudja, főleg két helyről jöttünk ide: Múnyánál vagyunk, a többiek főleg Debrecen környékéről. Hát kérem, nem lehet összehasonlítani az akkori és a mostani viszonyokat. Most jobban el vagyunk látva mindennel. Meg aztán, itt van ez a brigád is, őszintén mondom, jó társaság! Este, amikor hazamegyünk, közösen főzünk. Vacsora után időnként moziba megyünk, szóval jól együtt vagyunk.

— Ma is tótszentmártoni lakos?

Nem, 1964 óta Pesten lakom. Azért dolgozom itt, a vidéki csoportnál, mert megszoktam az embereket, a munkatársaimat. Volt idő, amikor el akartak csálni máshová, de nem mentem. Itt érzem jól magam. Ez olyan munkahely, hogy nem lehet mindenkinek a háta mögött lenni. Próbálunk hát minőségi munkát végezni.

Tovább mentünk. Meglátogattuk a solti nagyadót. Botka Zoltán brigádvezető — aki egyúttal építészvezető is — és Kurinyecz Dénes technikus végigkísért a területen, minden megmutattak.

Innen Perkátára, a szálláshelyre mentünk. A brigádvezető elem rakta a brigádnaplót és miközben lapozgattam, mesélt a brigádról. Elmondta, hogy szakszervezeti oktatást szokott tartani a brigád részére. Az előadás után az emberek őszintén elmondják véleményüket, jó értelemben viták alakulnak ki egy-egy kérdéssel kapcsolatban. Nyolcan vannak, mindenki szakszervezeti tag. Hármán közülük kiváló dolgozók. Rodek Márton pedig jelenleg gépkocsivezetői tanfolyamra jár. A brigádvezető szobájában könyvespolc áll, tele könyvekkel. Szívesen odaadja mindenki-nek és többen élnek is a lehetőséggel...

Tóth P. Gy.

Szombathely, Tolbucsin út, II. emelet 9-es számú lakás. Láng József nyugdíjas postafelügyelőt éppen olvasás közben találtam. Nyugdíjas letétre a Posta Dolgozó augusztusi számát olvasta. Úgy látszik, hogy ha valaki majdnem negyven évet dolgozott a Posta szolgálatában, és ott nemcsak a napi teendőinek ellátására fordított gondot, hanem a társadalmi munkából is alaposan kivette részét, az nem tud elszakadni a postásoktól.

Láng József nyugdíjas postafelügyelő nemsokára betölti hatvanharmadik életévét. A postán 1939-től dolgozott, 1974. végéig. A Posta-vezérigazgatóságnál kezdte a postai szolgálatot. Tíz év múlva Sopronba helyezték át az igazgatóság-hoz. Ott azonban nem sok időt töltött, mert családi okok miatt 1951-ben Szombathelyre kérte az áthelyezését. Itt dolgozott a Vas megyei Távközlési Üzemnél, nyugdíja korhatáráig.

Már a felszabadulást követő hónapokban bekapcsolódott a társadalmi munkákba. Először a sportélet területén, a labdarúgó szakosztálynál töltött be társadalmi tisztséget, majd Sopronban már szakszervezeti bizalmasnak is megválasztották. Ezt a tisztséget szorgalmasan és lelkiismeretesen végezte, s amikor Szombathelyre került, itt is hamarosan élvezte dolgozótársai

Sokoldalú nyugdíjas

bizalmát. Előbb újra szakszervezeti bizalmasnak, majd később a szakszervezeti bizottság gazdasági felelőse-nek választották meg. A szakszervezeti tisztség viselése mellett azonban nem tudott elszakadni a sportmozgalomtól sem. Szombathelyen az ötvenes években először a sok sikert ért Szombathelyi Postás SK ifjúsági labdarúgó-csapatának az intézője volt. Csak az tudja, mit jelent egy labdarúgócsapatnál tevékenykedni társadalmi munkaként, aki maga is csinálta már! Láng Józsefnek az év 52 vasárnapjából alig-alig volt szabad ideje, hiszen az ifjúsági csapat a felnőtt csapattal párhuzamosan szerepelt a bajnokságban.

Huszonkét évvel ezelőtt együtt utaztunk vele Budapestre, az Országos Postás Sportnapra. 1954-ben ugyanis nemcsak az ifjúsági csapat intézői tevékenységét látta el, hanem tömegsportfelelős is volt. Azután teltek az évek és 1968-ban, sportkörü vezető-szakszervezetként a sportolók és pártolótagok öt választották meg a Szombathelyi Postás SK elnökévé.

Nyolc éven át látta el önzetelenül, óriási lelkesedéssel ezt a tisztséget. Még két évvel nyugdíjba vonulása

után is tevékenykedett, ez év elején azonban már pihenésre vágyott. Ez természetesen érthető is annál a dolgoznál, aki sohasem lankadt, egy percre sem, ha a közösség ügyéről volt szó és tenni kellett valamit. Szakmai munkájáért megkapta a Kiváló dolgozó kitüntetését, majd 1972-ben a Szombathelyi Postás SK negyedszázados jubileuma alkalmából rendezett ünnepségen a Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója jelvénnel tüntette ki az Országos Testnevelési- és Sporthivatal.

Az ember, aki egész életében sokat fáradozott különböző társadalmi tisztségekben, ma sem tud igazán

nyugodni. Azon gondolkodik, hogyan tudna segíteni másokon. A Népszabadság 1976. július 14-i számában a „Mitől gyógyul a beteg? című cikkben a többi között a következőket olvashatuk: „Az orvos munkájának megkönnyítésére, a receptírás egyszerűsítésére tesz javaslatot Láng József Szombathelyről...”

De szerkesztett egy olyan kórházi ágyat is, amelyen az ápolónő segítségével nélkül felülhet a beteg, lefekhet, sőt még a W. C.-berendezés is be van építve. Az Egészségügyi Minisztérium bevezetésre javasolta, jelenleg öt kórházban használják és további 46 kórház érdeklődik iránta.

Láng Józsefet megválasztották az országos alkoholizmus elleni albizottság tagjának is. Az Alkohológia című időszakos folyóirat közlése szerint az Alkoholizmus Elleni Országos Bizottság pályázatának díjazott tanulmányai között szerepel Láng Józsefé is.

Láng József szaktársunk tehát nemcsak postai szolgálati ideje alatt, három év-tizeden keresztül végzett különböző társadalmi munkájával szerzett elismerést, munkahelyének, szakszervezeti bizottságának és a Posta Sportkörnek, hanem mint nyugdíjas, sokoldalúságával tovább öregbíti a postások jó hírét.

Kiss Antal

Ifjúsági parlament Szolnokon

Módom nyílt, hogy két évvel ezelőtt, és most is részt vegyek ifjúsági parlamenteken. A kötelező összehasonlítás látszatát is kerülve, kénytelen vagyok egy pár észrevételt tenni.

Két éve úgy tűnt, hogy ez az ifjúság számára oly fontos határozat nem érte el teljesen célját. A szakmai vezetés országosra szűkítette a „kötelező” szó jegyében kezelte és a fiatalok sem értették az értelmét tisztán. Hiába, minden kezdet nehéz. Sok kérdés, hozzászólás, sőt az interpellációk egy része is kis egyéni gondokat, érdekeket takart, de ahogy haladt az idő és szelektálódtak a kérdések, a szakmai vezetésnek is feltűnt, hogy a fiatalok kérdései és javaslatai között vannak megfigyelendők. Oda kell figyelni! Mire végetért az első, erős túlzással mondhatni kísérleti jellegű parlament-sorozat, már látszott a határozatok értelme és értéke.

Szeptember 11-én, amikor Szolnokon jelen voltam a HTI kelet-magyarországi összevont ifjúsági parlamentjén, merőben más kép fogadott. A rendező szakmai vezetés és a fiatalok is készültek, komolyan

készültek erre a nyílt „beszélgetésre”. A szolnoki városi tanács a tanácstermét ellenszolgáltatás nélkül bocsátotta a postás fiatalok rendelkezésére. Így a környezet is méltó volt a területről összegyűlt fiatalok tanácskozásához.

Sajnálatos volt, hogy a parlamenten a területileg illetékes pártszervezetek és a gazdasági vezetők nem képviselték magukat kellőképpen. Szervezési hiba, vagy más? — nem tudom, jelen voltak viszont az államnyom kívüli „GYES”-en, illetve a sorkatonai szolgálatot teljesítők képviselői is.

A fiatalok kérdései és javaslatai az utólagos értékelés tükrében egyértelműen a szűkebb közösségük gazdasági és társadalmi érdekeit képviselték. Értették és érezték súlyát szavaiknak, javaslataik, bírálatuk súlyát. Tükrözték a társadalom és a dolgozók érdekében védelmét. Egyik hozzászóló elmondta, hogy a postai szakosított átszervezés folytatán a „távírók” átadására kerülne a HTI-től a területileg illetékes postagazgatóságokhoz. Felhívta a figyelmet, hogy

amilyen lelkiismeretesen kezelve történik meg a postai vagyontárgyak átadása-átvétele, ugyan olyan lelkiismeretesen kellene megtörténni a személyzet „átadásának” is. Az átadás hosszú ideje alatt a táviróval foglalkozó szaktársak problémáikkal már hiába fordulnak a legtöbb esetben a helyi központi, az igazgatóság a legtöbb esetben már nem tud idő hiányában segíteni rajta. Területileg illetékes postagazgatóság még viszont nem tartja dolgozóinak, így „majd, ha hozzájuk tartozik”-kal elintézi.

Ebből az ismertetett hozzászólásból is látszik a fiatalok posta iránti szeretete és ragaszkodása, a dolgozók és a posta közös érdekének védelme.

Az ifjúsági parlamentek „közepén” vagyunk, de már előre tűzés nélkül állíthatjuk, hogy a cél és az eredmények bizvást nem maradnak el. A fiataloknak és a vezetőknek ez a véleménycsere formája beváltja a hozzá fűzött reményeket.

— Ormai —

Újtási verseny — 1976

Az újtásmozgalom és feltalálói tevékenység további ki-szélesítése érdekében az Országos Találmányi Hivatal a minisztériumok és az országos hatáskörű szervek részére 1976-ra országos újtási versenyt hirdetett meg, amelyhez a KPM, ezen belül a Posta is csatlakozott.

Az újtási verseny célkitűzése, hogy az újtók — feltalálók — műszaki alkotó munkájukkal még nagyobb mértékben segítsék a termelés hatékonyságának növelését, a szolgáltatások színvonalának javítását, az anyagi és szellemi erőforrások észszerű hasznosítását, valamint az V. ötéves terv gazdaságpolitikai célkitűzéseinek megvalósítását.

A versenydíszak 1976. január 1-től december 31-ig tart, az értékelés alapjai az 1975. évi báziseredmények. Az értékelés komplex módon történik, a szakszerű eredményeken kívül figyelembe veszik a szervezési propaganda-tevékenységet is.

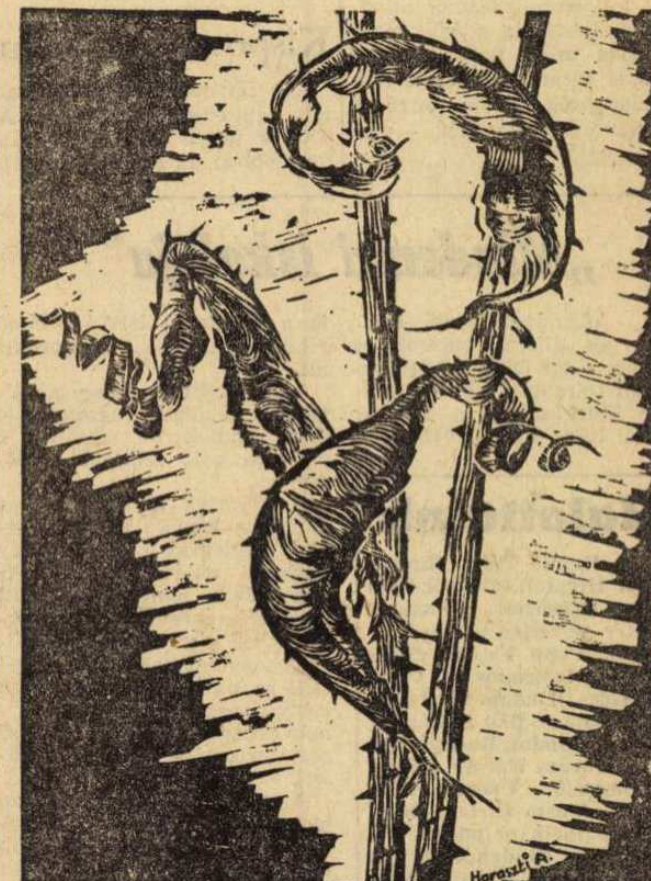
Az 1976. évi eredménynek a hátszínre viszonyított értékelésénél az alábbi szempontokat

veszik figyelembe: a benyújtott, elfogadott és hasznosított újtások számának százalékos növekedését; az elért hasznosított újtások számának százalékos növekedését; a hasznosított találmányok számának és azok gazdasági eredményének százalékos növekedését; az Országos Találmányi Hivatalhoz benyújtott szolgálati találmányi bejelentések számának alakulását.

Ezen kívül figyelembe veszik az újtási versenyek szervezését, a feladattervek meghirdetését, a kiállítások, bemutatók szervezését, az újtási anyagok megtartását, az újtással foglalkozók oktatását, továbbképzését.

Az újtási versenyben való eredményes részvételünk végett kérjük a gazdasági és társadalmi szervek vezetőit, az újtásmozgalommal foglalkozó társadalmi aktívákat, szocialista brigádvezetőket, hogy saját területükön tudatosítsák a versenyfelhívást és tegyenek meg mindent a dolgozók alkotókészségének fejlesztése, erősítése érdekében.

Cser István

Ősz (Haraszi Alfréd grafikája)

TÖMEGSPORT

Világszerte egyre többet foglalkoznak a civilizációs ártalom okozta egészségügyi problémákkal, amelyek szív- és érrendszeri betegségek formájában jelentkeznek. A felmérések és vizsgálatok mindezeket a mozgás hiányára vezetik vissza. A tények azt bizonyítják, hogy a ma élő embernek „életsszüségletűvé” kell, hogy váljon a mozgás, a sport.

A postán belüli sportnak nagy hagyományai vannak. Egyesületünk 75 éves múltat tekint vissza, ez idő alatt számos olyan versenyzőt nevelt, akik nemcsak itthon, hanem az ország határain túl is ismertekké váltak. A versenysport mellett a tömegsport fejlesztésére is nagy gondot fordít a posta, ezen belül a postás szakszervezet. A felzabálás után a szakmák közül azok között voltunk,

akik a dolgozók sportolási lehetőségeit megteremtették. A tömegsport irányítására, szervezésére bizottság alakult, amely azóta is nagy hozzájárulást és lelkesedést végez munkáját. Az eltelt időszak alatt a postás tömegsport sokat fejlődött. Változtak szervezeti formái, megnövekedtek létszámfeltételei és nem utolsósorban, nőtt a sportoláshoz bevont dolgozók száma.

Jelenleg hét sportágban (asztalitenisz, evezés, labdarúgás, férfi-női röplabda, női sakk, természetjárás, teke) több ezer dolgozó számára jelent egész éves foglalkoztatást az a bajnoki rendszer, amely postán belül éveken keresztül meghonosodott. Minden évben megrendezzük a postás kulturális és sportnapot, ahol több sportágban, magas színvonalú küzdelmet vívnak dolgozónk. Néhány éve bekapcsolódtak ver-

senyzőink a munkahelyi sportakadémiák küzdelmeibe is. Az itt elért eredmények is azt bizonyítják, hogy jó úton haladunk, két alkalommal végeztünk a budapesti döntő első helyén, megelőzve olyan nagy tömegsport hagyományokkal rendelkező egyesületeket, mint a Csepel a Ganz-MÁVAG, BKV Előre.

Dolgozónk egészségvédelme érdekében szakszervezetünk lehetővé teszi a biztosított, arra, hogy üzemeinkben, intézményeinkben bevezessék a munkahelyi testnevelést. A szakszervezet gyakorlatok végzéséhez szakember közreműködését biztosította (Tamás Csaba, a Postás Sport Egyesület női torna szakosztályának szakvezetője). Sajnos, a tapasztalatok azt bizonyítják, hogy kevés helyen élnek ezzel a lehetőséggel, pedig a napi 5-10 perces munkaközi torna felüdülést jelent a dolgozóknak, akik utána munkájukat jobb kedvvel és nagyobb intenzitással végzik.

Szakszervezetünk és a tömegsportbizottság állandóan keresi annak lehetőségét, hogy minél szélesebb alapokra helyezze dolgozónk tömegsportját. Ennek érdekében vezette be a dolgozó nők kondicionáló tornáját és a postás dolgozók, illetve családtagjaik úszóoktatását. Sajnos, e két tömegsportforma még nem ismert a dolgozók előtt, ezért ezúton kívánjuk a tanfolyamok helyett, idejét. Kondicionáló torna: minden héten kedd és péntek 19-21 óráig, a Postaforralmi Technikum tornatermében (Budapest, V. Irányi u. 3.) vezet: Galgói János.

Úszóoktatás: minden héten hétfő-szerda 19-20 óráig a Rudes uszodában, vezető: Oláh Gyula.

Várjuk a postás dolgozók jelentkezését.

Pólya Lajos,
a PSE elnöke

Függőleges antennával

A Magyar Posta a szentesi adó rekonstrukciójának befejeztével az adó sugárzását október 12-től a 10-es csatornára és függőleges polarításúra állítja át. Ez azért szükséges, mert a 10-es csatornán az adó által besugárzott terület nagyobb lesz és a külföldi adók által okozott zavar a vételi területet kevésbé fogja csökkenteni.

A Szenté környéki előfizetők az eddig felszerelt 11-es csatornájú antennáikat változtatlanul használhatják az adó vételére a 10-es csatornán. Az

Szovjet tapasztalat

Az üzemi demokráciáról

A vállalatnál bármilyen munkaerőkérdés eldöntésében — legyen az kinevezés, áthelyezés, vagy elbocsátás — figyelembe veszik a szakszervezet véleményét. A szakszervezet kezdeményezésére számos gyárban, üzemben és építőipari vállalatnál megalkotották a társadalmi munkaügyi osztályt, ahol a felvételi formalitások elintézése előtt foglalkoznak a vállalatnál munkára jelentkezőkkel, ezt vagy azt a munkát ajánlják nekik, kilépés esetében pedig tanulmányozzák az okokat, amelyek felmondásra készítik az illetőt, és gyakran viszártatják ettől a lépéstől.

A munkaerővel való foglalkozás során két esetben döntönek számot a kollektív véleménye. Az első: amikor a szakszervezeti bizottság felülvizsgálja az igazgatóság az elbocsátásról szóló előterjesztését: a szakszervezet előzetes beleegyezése nélkül a munkás vagy alkalmazott elbocsátása törvénytelennek számít és vissza kell azt vonni. A második: amikor megállapítják, hogy a gazdasági vezető felelős a törvény megszegéséért, a bürokratizmusért, a huzavonáért, stb. A törvény kimondja, hogy hasonló esetekben a szakszervezetnek jogában áll bizalmatlanságát nyilvánítani a felelős személlyel szemben, ennek pedig az a következménye, hogy az illetőt leváltják vezető posztjáról.

A dolgozók részt vesznek az üzemi minősítő bizottságokban, a képviselők révén is a munkaerőkérdések megoldásában. Ezek a bizottságok javasolják a dolgozók szakmai előléptetését, a legképzettebb dolgozók kiemelését magasabb pozíciókba. Minden egyes javaslatot alaposan megvizsgál az igazgatóság és azt rendsze-

rint el is fogadják. A minősítő bizottság véleményezése nélkül lényegében egyetlen munkaezerkérdést sem döntenek el a műhelyben.

A legtömegesebb formája a munkások és alkalmazottak részvételének az irányítással kapcsolatos határozatok meghozatalában már régóta az üzemi vagy műhelykollektívák közgyűlése. Ezen mindenki kifejtheti véleményét a munkáról, konkrét javaslatokat tehet annak megjavítására, bírálhatja egyik vagy másik felelős személyt. Ezeket a megfigyeléseket és javaslatokat figyelembe veszik az igazgatóság utasításaiban, rendelkezéseiben és más lépéseiben. A közgyűlésen jelen levő igazgató és vezető szakemberek beszámolnak arról, hogy milyen intézkedéseket foganatosítanak a megfigyelések kapcsán, milyen javaslatokat vezetnek be.

A Szovjet Tudományos Akadémia Állami- és Jogtudomá-

nyil Intézete a szmolenszki számítógépgyárban szociológiai felmérést végzett arról, mennyire hatékony a munkások részvétele a termelés irányításában. E célból mintegy 3 ezer kérdőívet osztottak szét közöttük. A felmérés bebizonyította, hogy a munkások egészében véve meg vannak elégedve a megévő üzemi demokráciával. Ugyanakkor hangsúlyozták, hogy javítani kell a társadalmi szervezetek munkáját, köztük a szakszervezetek tevékenységét is, amelyek néha még nem aknázzák ki teljes mértékben a jogukat. A munkások óhaja éppen egybeesik azzal az útmutatással, amelyet az SZKP XXV. kongresszusa adott a társadalmi szervezetek: még aktívabban fejlesszék tovább a dolgozók termelésirányításában való hatékony részvételének formáit.

G. Iljuszko
(APN)

Műszaki újdonságok

A Posta Kísérleti Intézetében Szentannai Péter és csoportja telefonvonal-vizsgáló automatát szerkesztett, amely felügyelet nélkül, folyamatos hívásokkal deríti fel a telefonvonalak és -központok hibáit. A hívásokat lyukszalagon rögzítik, az adatokat számítógép értékeli ki és megadja az elvégzendő feladatokat. A készülék az üzemszerű próbákön jól vizsgázott.

Az intézetben a kutatók most ismerkednek egy japán gyártmányú újdonsággal, a videotelefonnal. Ezzel a berendezéssel a beszélgető partnerek nemcsak hallják, hanem látják is egymást a beszélgetés alatt. A tervek szerint a Posta Budapestén jövőre felszereli az első állomáspárt, hogy gyakorlati tapasztalatokat szerezhessenek ezzel a technikai újdonsággal.

Azóta is visszavárjuk...

...mondják a személyes találkozáskor, telefonon és írásk leveleikben azok a Veszprém megyei postások, akik részt vehettek a Postás Szimfonikus Zenekar vesprémi hangversenyén.

A Petőfi Színház nézőtere zsúfolásig megtelt. Előadás kezdete előtt ostromolták a színház pénztárát jegyért. A megyei lapban megjelent tudósításra hivatkozva követelték bebecsátást a zenekarunk produkcióját meghallgatni kívánó veszprémiek. A „Lehár — Strauss-est” címen meghirdetett hangversenyről nagy sikere volt. A dr. Vasady Ba-

logh Lajos zeneigazgató által dirigált szimfonikusok a művészi tolmácsolásban nyújtott csodálatos muzsikával ragadtatták tapsra a közel 600 főnyi közönséget, felhasználva a pódiumot baráti kontaktus kialakítására is.

Felejthetetlenül szép esténk volt! Köszönet a csodálatos élményt nyújtó zenészt a zenekarnak és a közreműködő művészeknek — mondják, írják postásaink és kérézik, mikor hallhatjuk újra őket, mikor lesz ismét egy ilyen „gondozó”, nagyszerű hangversenyünk?

Sz. F.

Víz alatti tv-közvetítés

A francia haditengerészet megvalósította az első vezeték nélküli tv-közvetítést 1200 méteres vízalatti mélységből. A képeket ultrahanggal közvetítették. A rendszer neve Ionophon. Egyelőre még kísérleti állapotban van, tovább kell fejleszteni. Számos alkalmazási lehetőség adódik majd számára mind polgári, mind katonai téren; például a tengerálatjárók és a búvárok közötti teremtenének vele kapcsolatot.

Távközlési kábel

Átadták rendeltetésének a Rhode Island amerikai szövetségi állam és a francia tengerpart között a 3400 tengeri mérföld hosszúságú transzatlanti távközlési kábel. A kábel segítségével egyidőben 4000 telefonbeszélgetést lehet lebonyolítani. A kábel felszerelése 1975 augusztusában kezdődött.

Kisposta Pellérdén

Két felvevőhelyes postahivatalt építenek Pellérdén. A 700 000 forint értékű kisposta még ebben az évben elkészül.

„Mindenki iskolája”

A közművelődésről szóló párt- és állami határozatok alapján — az Oktatási Minisztérium irányításával — a Magyar Televízió és a Magyar Rádió 1976 őszétől megindít-

ja a Mindenki iskolája című általános iskolai adássorozatot.

A sorozat célja, hogy az általános iskolai végzettséggel nem rendelkezők részére a vizsgára való felkészülést elősegítse.

A műsorok 1976 őszétől az általános iskola 7. és 8. késoőbb esetleg az 5. és 6. osztály anyagát dolgozzák fel. Az adássorozat nem helyettesíti az iskolarendszerű felnőttoktatást, de a műsorok meghallgatása és megtekintése kiegészíti az oktatási szervek ilyen irányú tevékenységét és nagymértékben megkönnyíti az osztályvizsgára való felkészülést.

A többször és különböző időpontokban elhangzó műsorok nagyon alkalmasak a több műszakban, a távoli, szétszórt munkahelyen dolgozó munkások, illetve az utazó forgalmi dolgozók jobb előkészítésére.

Veszprém megyéből — 1972 óta — évenként több csoporttal indulnak külföldi társasutazásra a postás dolgozók és családtagjaik. Különösen kedvez a szakszervezeti szervezésnek e formája a kishivataloknál dolgozók részére, mert az utazáshoz szükséges dokumentumok megszerzése semmilyen utánjárat nem igényel, mindent rendeznek a megyei centrumú szervezéssel.

A jól sikerült, családias jel-

legű külföldi utazások iránt mindig nagy érdeklődés nyilvánul meg. Az idei első csoport — 40 résztvevővel — a festői környezetben levő, olaj- és fenyőerdőkkel övezett adriai-tengerparti városokban, Rabacban töltött 8 napot. Szeptember 3-án tért vissza a második csoport Bécsből, ahol egy hétig tartózkodtak, s máris készül a következő program, csehszlovákiai úticéllal.

Sz. F.

„Emlékeztető” nyomtatványok

A Posta Központi Hírlap Iroda július hónapban megtartott szakszervezeti bizottsági üléséről készült „Emlékeztető”-ben kérte, hogy a nyomtatványból küldjön a Postások Szakszervezete, mert készletük elfogyott.

Az „Emlékeztető”-k beszerzésének módjáról a szakszervezeti tanácsokat és az alapszerveket a Postások Szakszervezete szervezési és káderosztálya 1974. évben már tájékoztatta.

Ísmétlően felhívjuk az „Emlékeztető” nyomtatvány-

gyelmét, ha hasonló helyzetbe kerülnek, akkor az „Emlékeztető” nyomtatványtömböket a Postások Szakszervezete elnökségéhez tartozó alapszervek közvetlenül a Tancsics Szakszervezeti Könyv- és Folyóiratkiadó Vállalatnál rendeljék meg (1553 Budapest, Pf. 43.).

Az igazgatósági szakszervezeti igazsághoz tartozó alapszervek rendelés alapján az ISZT-ktől kapják meg az „Emlékeztető” nyomtatvány-

Az egész család izgul a vizsga miatt, mivel a gyerek nem egy lángelme. Végre nyílik az ajtó.

— No, mi újság? — kérdi a papa.

A válasz a vízszintes 1., folytatása a függőleges 21. alatt található.

VÍZSZINTES: 1. Pisti válasza. 9. Berendezés a Szovjetunióban, amelyben szabályozott magfűző jön létre. 10. Basszus-szerep a Pillangókisasszonyban. 11. Az orvos ezt is teszi. 13. Helyrag. 14. Felfog valamit (ék. h.) 15. Kírály franciául. 17. Pusztít. 18. Jós. 20. A testnek sok van. 21. Alakítalan. 26. Him állat. 27. Szolmizációs hang. 28. ...Janika, akinek nagy szerepe volt a pedagógusképzésben. 30. Szám. 31. Bicska „vagányul”. 33. Kereskedelmi zárlat. 35. Kikötőváros. 37. Vízitömeg. 38. Keverő Ági. 39. Diákjai híres. 40. Pillanatnyi fényt ad. 42. Birtokos rag, névelővel. 44. Francia névelő. 46. ... Károly (népszerű ifjúsági író). 47. Kettős betű. 49. Tiltószó. 50. Takarmány. 52. Medvefajta. 54. Semmi. 56. Viszkonás. 58. Kérdőszó. 59. Kuszált sor! 60. Gyalogos katona volt. 62. Időhatározó szó. 63. Lángol. 64. Agy. 65. Mediterrán tenger. 67. Főváros. 68. Becsült iskolatípus, névelővel. 69. Sárga, németül.

FÜGGŐLEGES: 1. Közismert tudós. 2. Község, irányítószáma 7763. 3. Hazánk nyu-

gati hegye. 4. ZAL. 5. Bánat (ford.). 6. Papagálynév. 7. Kenem egy lángelme. Végre nyílik az ajtó.

— No, mi újság? — kérdi a papa. A válasz a vízszintes 1., folytatása a függőleges 21. alatt található. VÍZSZINTES: 1. Pisti válasza. 9. Berendezés a Szovjetunióban, amelyben szabályozott magfűző jön létre. 10. Basszus-szerep a Pillangókisasszonyban. 11. Az orvos ezt is teszi. 13. Helyrag. 14. Felfog valamit (ék. h.) 15. Kírály franciául. 17. Pusztít. 18. Jós. 20. A testnek sok van. 21. Alakítalan. 26. Him állat. 27. Szolmizációs hang. 28. ...Janika, akinek nagy szerepe volt a pedagógusképzésben. 30. Szám. 31. Bicska „vagányul”. 33. Kereskedelmi zárlat. 35. Kikötőváros. 37. Vízitömeg. 38. Keverő Ági. 39. Diákjai híres. 40. Pillanatnyi fényt ad. 42. Birtokos rag, névelővel. 44. Francia névelő. 46. ... Károly (népszerű ifjúsági író). 47. Kettős betű. 49. Tiltószó. 50. Takarmány. 52. Medvefajta. 54. Semmi. 56. Viszkonás. 58. Kérdőszó. 59. Kuszált sor! 60. Gyalogos katona volt. 62. Időhatározó szó. 63. Lángol. 64. Agy. 65. Mediterrán tenger. 67. Főváros. 68. Becsült iskolatípus, névelővel. 69. Sárga, németül.

Beküldési határidő: október 11.

Az előző számunkban közölt keresztrejtvény helyes megfejtése: vízszintes 1.: Tikkad-tan fekszik, 19.: lábaikhoz hullva, függőleges 15.: mint fáról gyereket, 10.: anyjára borulva.

Könyvjutalmat nyertek: Csesznók Anna (Balassagyarmat), Gácsi Lajos (Székesfehérvár), Ladányi Mihály (Budaörs), Nagy Imre (Kisújszállás) és Tóth Ferencné (Kiskushalás).

— Bánhidi —

Halottaink

Dr. Kende Félix (Leszámoló Hivatal), Büki László Pál (Kísérleti Állomás), Pintér Erzsébet (Távíró Hivatal), Papp Ferenc (Távbeszélő Igazgatóság), Verőczy Géza (Budapesti Posta-igazgatóság), Bán Mihályné, Kádár Sándor, Budapest 70. ph.), Kovács Károly (József Távbeszélő Üzem), Török Zoltán (Posta Hírlap), Kövi Károly (Szikszó posta), Virág János (Budapest 70. ph.) és dr. Wurm Ferenc (Pest-szentlőrinc 1. ph.).